li: exercent ⁊ artantur: quasi dicat eo ꝙ vices gerentes exercent officialis officium: non ligantur sententia.

a Ipsi. s. vicarij officialium.

b Vices. officiales saltem nunc excōicati.

c Tum. alias tñ: als taliter: ⁊ dic taliter. i. ēt ꝑpter aliā cām: nō ꝑpter officialitatem.

d Tñ. ergo si ab epo secus: q: officiali excōicato si eps alij cōmittat: tenet ꝯmissio: vt superius dixi.

e Recipiūt. ß facto: q: de iure ille iurisditiones demādare nō pōt qui excōicatus ē. xxiiij. q. i. audiuimus de re iudi. ad probandum.

f Vigorem. nō. n. potuit excōicatus qđ nō habebat cōmittere. i. q. vij. daibertū. de iure pat. ꝙ aūt. i casu tñ excōicatus vtitur iurisditione. j. de her. presidentes: ⁊ ē specialis casus in odium heresis.

Licet. Primo ponit dictum a quo secundo excipit ibi: nisi. do. Et fuit decre. tracta de q̄dā extrauagāti alex. iiij. q̄ icipiebat dudū. vbi qdam officialis epi abbatē deposuerat: qui appellauit ad archiepū ⁊ officialis archiepi sniam ꝯfirmauit: appellatum fuit ad papam et papa predictas snias infirmauit. quod hic dicit tenebat Host. de insti. ex frequētib⁹. Jo. an.

g Officialē. qui iterdum missus dicitur appellatur. de regu. c. ij. de frigi. ⁊ male. c. i. officialis iste ordīariam habet iurisditionem. interponit. n. decretum i alienationibus rerum minorum ⁊ emancipationibus: ⁊ omnia que ad iurisditionem pertinent expedit. C. de officio eius qui vices al. in. ob. l. ij. ⁊. j. de iudi. c. vlti. sz talia cū cause cognitionem requirāt sm leges non delegantur. ff. de offi. procon. l. nec quicquā. §. i. ergo sequitur ꝙ ex iurisditōe ordinaria hoc facit non ex delegata sm Inno. ⁊ host. q hoc no. s. e. ti. sua. ⁊ guil. in spe. de ordi. i pn. Host. contra i summa istius ti. primum tene: ⁊ adde rōnem decre. s. eo. lib. de consuetu. c. ij. ⁊ quod ibi dixi: sz autē negari non possit eos iurisditionem habere ordīariam: tamē non i oībus recurritur ad eos sicut ad dātes: hic est ꝙ de casibus hic ⁊. j. c. pror. expressis sine spāli mandato se nō itromittunt nec etiam de spiritualibus: vnde litteras cōmendaticias ad ordines dare non possunt: ut. s. e. li. dē tempo. ordi. cum nullus. §. i. nec officialis archiepiscopi presente uel vicino archiepiscopo in suffraganeum excommunicationis suspensionis vel iterdicti fert sententiam. j. de offi. ordi. c. i. in fine.

h Episcopi. vel cuiuscunqz alterius: cū eadem sit ratio.

i Generaliter. non ergo tantū valet genus quo ad singula quātum species. de hoc. xxiij. di. quāquā. de offi. ordi. si sacerdos.

k Cōmittātur. sed pone episcopus dedit vicarium generalē: ⁊ i mandato expressit aliqđ de istis qđ reqrit spāle mandatū secuta clausula generali: ⁊ oīa alia que p nos possumus etiam si mandatum exigant spāle: qrit an talis omnia spālia possit. ⁊ dicit host. s. de offi. archidia. significasti. p ipsam decre. ⁊ per decre. sedes de rescrip. ⁊ per. l. ff. si quis cau. sed ⁊ si. §. quesitū. ⁊ per ea q̄ no. de cōmo. c. vno. ꝙ omnia poterit: qđ satis videtur ad instar procur. ut. j. de ꝓcu. qui ad agendū. §. i. secus si aliquod de specialibus non expressum fuisset: ut ibi. i. responso.

Cum in generali. Premissa duplici rōne ponit dictum a quo secundo excipit ibi: nisi. do. Declarat no. per goff. Inno. ⁊ Host. de preben. dilecto.

l Verisimiliter. no. īspiciendum quod est verisimile: cōcordat. s. titu. ij. c. vlt. ⁊ habet hoc locum etiam vbi est generalitas: ut hic ⁊ vbi est obscuritas: ut. j. de reg. iur. īspicimus.

m Cōcessurus. ad idē. j. de pe. ⁊ re. si eps: ⁊. j. de reg. iu. i generali. cuz suis cōcor. ⁊ idē i obligatōe. C. que res pig. ob. pos. l. i.

n Nec regulariter. secūda rō huius dicti. ⁊ iđ dicit regulariter: q: casualiter secus: ut si iusta rōne motus donauerit: ut puta magistro: vel si donare ei permissum sit uel rōne persone ipsi⁹ cui cōcessa est administratio. ut si

re districtione pro eo ꝙ suum exercent officium non artantur.

Ea tamen que ipsi[a] gerendo huiusmodi vices[b] agunt eo taliter[c] excommunicato manente: si iurisditionem tantum[d] recipiunt[e] ab eodē non possunt obtinere vigorem[f].

Bonifacius octauus.

Ex generali commissione non potest officialis inquirere corrigere deponere ⁊ punire subditorum excessus. h. d. Jo. an.

Licet in officialem[g] episcopi[h] per commissionem officij generaliter[i] sibi factam causarum cognitio transferatur: potestatē tamen inquirendi corrigendi aut puniendi aliquorum excessus seu aliquos a suis beneficijs vel administrationibus amouendi: transferri nolumus in eundem. Nisi sibi specialiter hec committantur[k].

Idem

Ex generali cōmissione officialis bñficia conferre nō pōt. Jo. an.

Cum in generali concessione nequaquam illa veniant: que nō esset quis verisimiliter[l] in specie ꝯcessurus[m]: nec regulariter[n] donare valeat is cui bonorum administratio ēt libera[o] est concessa officialis aut vicarius generalis episcopi beneficia ꝯferre nō possunt[p]: Nisi beneficiorum collatio ipsis specialiter sit cōmissa[q].

Rubrica de officio ⁊ ptāte iudicis d legati.

Innocentius. iiij.

Cōseruator a manifestis defendit iniurijs: ⁊ iudiciales indaginē non exercet.

Statuimus[r] vt conseruatores[s] quos plerunqz concedimus: a manifestis iniurijs ⁊ violētijs defendere[t] possint quos eis committimus defendendos. Nec ad alia que iudicialem idaginem[u] exigunt suaz possint extendere potestatem.

Alexander. iiij.

In coactionibus ⁊ penis pontificali dignitati defertur.

Quia pōtificali dignitate preditis[x] ob reuerentiam sacri officij[y] quod exercent plurimū deferri conuenit: ⁊ eos plus alijs ho

sit filius senatoris. ff. de admi. tu. cū plures. §. in primis. ⁊. ff. de tuto. ⁊ ra. dis. l. i. §. i. ⁊. ff. de dona. l. filiusfa. i. rñ. ij. ⁊. iij. de hoc no. ff. de pac. ꝯ iur. in fi.

o Libera. in cōferendis beneficijs est liberalitas in cui dādo: sed nō in dādo sz ea que no. s. de preben. relatum. ⁊. c. inter cetera.

p Non pñt. in ꝯriū videbat p decre. j. de isti. ex frequētib⁹: ⁊. s. de prebē. dilecto. sz illa iura non obstāt q: in decr. ex frequētib⁹. nō dr ꝙ officiales possint ꝯferre: sz ꝙ possint ꝯfirmare: ⁊ hec sunt diuersa: ut patet in. c. se. va. qđ bene ꝯfirmabat ab epo ꝯfirmādos. de maio. ⁊ obe. cū olim. j. de insti. c. ij. ⁊ tñ nō ꝯfert bñficia ad solius epi collationē spectantia s. ne se. vacan. illa. ⁊. j. eo. ti. c. vno ad idē. j. de preben. cū in illis. decre. dilecto. nō dicit ꝙ approbatio ibi facta per generalē ꝓcu. valuerit.

q Cōmissa. no. p his q̄ not. Jo. Ber. ⁊ host. s. de ꝯces. preben. ꝯstitut⁹. dixerūt. n. ꝙ eps non pōt spāliter ꝯferre collationē alicui⁹ pbende q̄ nondū vacat: q: id posset fieri i fraudē vacaturaꝝ: q: n. nō posset mihi ꝓmittere pmā vacaturam: dare fratri vel amico meo potestatē ꝯferēdi pmā: ⁊ hoc esse nō pōt ⁊ sic itelligat decre. pdicta constitutus in fi. sz generalr cōmittere collatiōē bñficioꝝ ad se spectantiū bene pōt: ut h: ⁊. xvi. q. i. statuim⁹. ⁊ ppetuo etiā posset hoc ius cōmitti alicui dignitati vel i genere: ut. s. de isti. cū venissent uel in spē: vt. s. de dōa. pastoralis. xvi. q. ij. visis.

r Statuimus. Sunt due ptes. in pma ponit pmissio. i scđa ibi nec ad alia. ꝓhibitio. do.

s Conseruatores. q: materia ꝯseruatoꝝ in ti. isto hic ⁊. j. c. pxi. ⁊. c. vlti. posita est. no. cōseruatores delegatos esse: ut dicebat ber. de istis cōseruatorib⁹ p iura antiq̄ paꝝ uel nihil hēbam⁹: pñt tamē dici ꝯseruatores epi q hñt ꝯseruare ⁊ defendere viduas pupillos ⁊ orphanos ab oppressionib⁹ ⁊ iniurijs de fo. compe. ex pte. h. ⁊. c. ex tenore. lxxxvij. di. c. i. ⁊. ij. xxiij. q. v. administratores. scire debes ꝙ isti conseruatores iterdū dant ut aliquos defendāt ꝯ latrones uel pdones: iterdū ꝯ eos q eoꝝ priuilegia ifringūt: iterdū latius: ut defendāt ab iniurijs ⁊ offensis: i nullo dictoꝝ casuū habēt iudicialē indaginē ut h: ⁊. j. e. c. vl. de manifestis ergo solūmodo hñt cognoscere: ⁊ itellige manifesta illa q̄ notoria sunt: ⁊ ita patentia ꝙ nulla ꝓbabili tergiuersatione celari pñt: ut de vb. si. ex pte. de cohabi. cle. ⁊ mulie. c. vl. sz qđ si negeẗ offensa notoria negatiōe videẗ fieri res dubia. C. qui. ad liber. ꝓcla. non li. l. iij. dic qđ bene ꝓbationes recipiet cōseruator an factū sit notoriū. vt sic videat an sua sit iurisdictio. ff. de iudi. si qs ex aliena. s. de rescrip. sup lris. alias. n. istoꝝ officiū esset inutile. ⁊ si iueniet factū notoriū ꝓcedet. als desistet non. n. hz potestatē simpliciter defendendi iniuriā sz q̄lificatā notoriā. s. hz ergo ꝯseruator vocare reū: ⁊ si ꝯfiteaẗ fctū hñ qdem. si neget: sup notorio ꝓbationes recipiat: si aūt ꝯfiteaẗ factū: sz dicit se id suo iure fecisse: dicūt qdā qđ vlterius se itromittere non dz. Alij ꝯ dicentes ꝙ ꝓbatiōes recipit super notoria offensa: ad hoc. s. de ele. bone: alias facile eēt conseruatorū officiū deludere: vnde si videaẗ conseruatori ꝓbabilis negatio non ꝓcedat. als puniat sicut notoriū: dicebat aūt olim Ber. qđ sicut delegatus recusari poterat sic ⁊ ꝯseruator. postea mutauit dicens: qđ q: in notorijs non admittiẗ recusatio vel appellatio. conseruator aūt non cognoscit nisi de notorijs ergo recusari non poterit. s. de appella. proposuit: ⁊. c. cum sit. dixit etiā talem conseruatorem iuocare posse auxilium brachij secularis. s. de offi. ordina. c. i. ⁊. c. quoniā. ⁊. xxiij. q. v. administratores. Jo. an.

t Defendere. hoc intelligi potest de cōmissa ⁊ cōmmittēda. pone. n. paratos ad exercitium ⁊ violentiam inferendā illis quoꝝ conseruator est prohibere poterit excōmunicare ⁊ punire: de sen. excō. sacro. ⁊. j. eo. ti. romana. §. caueant. i cōmissa defendet p districtionem ecclesiasticā compellendo iniuriatores ut satisfaciant leso: ⁊ ēt secularē brachiū iuocando: ut supius dixi.

u Indaginē. i. cāe cognitionē: seu ipsius examinationē: q: dubia sunt. et si de talib⁹ se itromittūt: penā icurrūt. de qua. j. eo. c. vlti. §. ut autē. nec valet qđ agitur: ut. e. decre. §. vlti. que est glo. istius. §.

Quia pontificali. Primo premissa cā ponit constitutionē in genere: quā scđo specificat ibi: itaqz. tertio excipit ibi: nisi. do. Exēplificat qđ habetur. s. e. sane. ij. ⁊. e. pastoralis i pri. Jo. an.

x Preditis. i. pre alijs dotatis.

y Officij. concor. j. de sen. excom. q: periculosum. ⁊. xi. q. iij. absit.

notari decet[a]: vt cũ a iudicibus[b] vł cõseruatorib[9] a se. aposto. deputatis contra eos ad coactiones aliq̃s siue penas fuerit ꝓcedendum: gradus ꝛ modestia in huiusmodi processu seruet᷑. Ita qđ eis quadam condigna reuerẽtia supportatis ingressus[c] p̄mo ipis ecclesie vł sacerdotale[d] iterdicat᷑ ministeriũ: ac deinde ab officio suspẽdantur: subsequẽter aggrauet᷑ cẽsura ecclesiastica cõtra eos. Nisi forte aliter[e] fieri suaserit nimia contumacie proteruitas siue culpa. Bo ni. viij.

Delegato ꝓcedẽte cũ duob[9] subdelegatis nõ in totũ ad papam nõ ad condelegatos appellari d3. hoc dicit. Io. an.

Si duo[f] ex tribus a sede apostolica[g] dlegatis duob[9][h] aliis nõ in totum[i] subdelegauerint vices suas: ipsiq3 subdelegati cum delegato[k] tertio in cã ꝓcesserint delegata: si appellat᷑ ab[l] ipsis nõ ad cõdelegatos[m]: sed ad primũ delegãtem tantummodo appellari debebit. Idem.

Tres casus ponit in quibus suspitionis cã coram arbitris nõ tractatur. Primus cum recusat᷑ vn[9] ex delegatis datis cum clausula q. si nõ omnes. Scđs cum recusatur delegatus episcopi. Tertius cum recusatur officialis. Io. an.

Si cõtra vnũ ex duob[9][s] iudicibus cũ illa clausula: q. si ambo itéresse nõ pñt[o]: alter eoꝝ in cã[p] procedat: a sede apost.[q] delegatis suspitionis cã legitima[r] proponatur: cã ipsa suspitiõis corã nõ recusato cõiudice ad quẽ ex ui predicte clausule d3 ipsius cause cognitio ptinere: probari[s] ꝛ ab eo expediri debebit. Ubi vero nõ est dicta clausula[t] in rescripto: d3 sup hoc ad arbitros recursus haberi. Cũ[u] aũt ipse delegatus epi[x] recusat᷑: recusationis cã coram epõ est probanda. Idẽ[y] est si officialis recuset᷑ eiusdẽ: l3 ad ipm ab eode3 officiali nequeat appellari[z]. Idem.

Distinguit tria tpa ad sciẽdum an iudex suspectus cõmittere possit: q: aut nõ est ꝓposita recusatio ꝛ tũc i totũ p eũ fcã cõmissio tenet: aut est proposita sed nõdum ꝓnũciatũ sup ea: ꝛ tũc volẽte recusatore cõmittere põt al's nõ: aut iam ꝓnũciatu3 est illũ eẽ suspectũ: ꝛ tũc ẽt volente recusatore cõmittere negt. Ioannes an.

Iudex ab apo[&]. se. datus quã

a Decet. ĩspicim[9] qđ deceat: sic. s. e. li. de elec. cũ nõ deceat. cũ suis concor.
b Iudicibus. potest referri ad id qđ. j. sequitur deputatis: vel puncta hic: ꝛ in dicibus quibuscũq3.
c Ingressus. ꝛ si durante tali interdicto in ecclesia solenniter celebrat irregularis efficitur. j. de sen. ex. is cui.
d Sacerdotale. sine quo pontificale officiũ exerceri non põt. s. de excess. pla. ex lřis: s3 vř q ab ipso principio isti artius q̃ reliq puniri deberẽt. v. q. vlti. presbyteri. q̃ est lex. C. de epis. ꝛ cler. l. presbyteri. vbi dř q multo maiori pena sunt digni: quib[9] cũ plurimũ honoris p nrãm iussionẽ delatũ ẽ: occulto reperiunt᷑ in crimine. lex illa loquit᷑ de illo q deliquit in eo ĩ quo honorabat᷑. s. in sacerdote: q in testimonio dicendo honorat᷑: ut ñ torqueatur: ꝛ ideo veru3 tacuit vel falsu3 dixit. vel dic q mior pena maior ẽ in maiore: s̄m ea q̃ no. de cleri. vena. c. i.
e Aliter. ut. s. nõ supportent᷑ tãta modestia: ut q: iniurias vł cõtumeliosa v̾ba ꝓfert ĩ iudicem. s. de pe. dilectus. quid si iudex nõ seruata forma huius decre. statĩ excõicet vel suspendat episcopũ vel supiorẽ: tenet ne sentẽtia: dic q sic: l3 reprehendẽdus sit iudex qui hãc modestiã non seruauit. xi. q. iij. c. i. s. de sen. excom. sacro.

Si duo ex tribus. Non diuidit᷑. premitte q si delegatus pape subdelegat nõ in totum facit gradum ita q ꝺ eius subdelegato ad ipsum subdelegantem debeat appellari ut. j. eo. si delegatus: ꝛ. s. eo. sup questionum. sed istud fallit ĩ casu huius decre. do. Edita est h decre. ad ꝺclarationẽ eoꝝ q̃ no. h. Inno. ꝛ Host. s. eodem su. super questionum. §. si vero. ad fi. Io. an.
f Duo. idẽ de vno ꝛ multo fortius: q: maior dubitatio ẽ q̃ñ duo ex trib[9] subdelegent: q̃ q̃ñ vnus tñ: videbatur. n. inspici debere maiorẽ nũeru3: q: ergo duo erant subdelegati: ꝛ tertius delegatus. q: maior pars huius iurisditionis subdelegata erat nõ videbat᷑ appellandũ ad primũ delegantẽ: s3 secus est vt hic vides cu3 ĩ. n. hoc casu diuersis respectibus emergãt aduersa: eligere debemus qđ minus in se h3 captionis. ff. de regu. iur. quotiens. captiosum. n. esset si de pari ad parem appellaretur: ad primũ ergo appellari delegãtem debebit.
g A sede apostolica. ideo dictum: q: delegatus ab alio nõ delegat. s. e. pastoralis. c. vlti. C. de iudi. a iudice.
h Duob[9] aliis. idẽ si subdelegarent illi college: s3 ꝺ hoc videbat᷑ dictu3. s. e. sup eo. §. si vero. s̄m vnã lecturã que ibi amplectenda est: q: si ibi quererer᷑ ꝺ eo q totum subdelegauerat: nõ erat qđ: q: p precedentia decisa erat.
i Non intotum. bene dicit: q: si in totum subdelegasset nõ esset questio q: tunc semp appellatur ad primũ delegantem. s. eo. sup q̃onum. §. porro.
k Cum delegato. no. q: si in rescripto esset clausula q si nõ oẽs: ꝛ duo cõmitterent: tertius se excusaret nec cõmitteret: in hoc casu ab illis duobus subdelegatis ad delegatos subdelegantes appellaretur: ꝛ non ad primum delegantẽ: cessat enim ratio: ꝛ hoc voluit hec littera.
l Ab ipsis. delegato ꝛ subdelegatis.
m Cõdelegatos. q: appellatio est de minori ad maiore3 ꝛc̃. hic aũt partim appellaret᷑ de pari ad parẽ: qđ esse non põt: ꝛ adde qđ dixi. s. e. li. de cõsue. c. ij.

Si contra unum. Sunt tria dicta que patent. scđm ibi: cum autẽ. tertium ibi: idem est. do. Et reprobat᷑ prima pars qđ no. Inno. s. eo. cu3 super ꝛ approbat qđ ibi no. Host. ꝛ Abbas. Et ꝓbatur olim p decisam ipsius decre. ꝛ ipse Host. s. eodem sup questionũ. §. q v̾o: ꝛ. j. de appel. legitima. ꝛ guil. in spe. de recu. §. vlti. ver. qđ si vnus.
n Duobus. idem si ex pluribus: cum eadem sit ratio.
o Nõ possunt. est ergo necesse q de eius ĩpotẽtia pateat antequã collega procedat. s. eo. prudẽtiã secus cũ scribitur: ut. j. e. cum plures. i. rñso.
p Cã. principali. vnde nõ videbat᷑ q de ĩpedimẽto cognoscere deberet: qđ sibi cõmissum nõ videat᷑: sed cognoscit an sua sit iurisditio. ff. de iudi. si qs ex alienа. s. de rescrip. sup lřis. sic ꝛ hic cognoscit an collega suspectus sit: vt sic videat an sit iudex sine illo ex culpe vigore.
q Se. apo. idem videret᷑ in delegatis ab alio: nec ob. j. §. prox. q: ibi loquitur s̄m hanc rõnem vbi vnus solus est delegatus.
r Legitima: recusat᷑ iudex ꝓpter vnicã cãm. s. ꝓpter suspitionẽ. ĩ. c. pri. s3 illa ex multis causis ĩsurgit: pone exemplũ. s. eo. cãm que: ꝛ capitu. cum. R. ꝛ. c. ĩsinuãte. de iudi. cã3 que. vt lite nõ cõte. accedẽs. i. ꝛ. j. de ap. ad hoc ꝛ. c. postremo. cum similibus. Ioa. an.
s Probari. bene dicit coram quo habeat ꝓbari: ꝛ p quẽ h3 expediri: sed non dicit coram quo habeat proponi: corã quo ergo proponetur: an cora3 ambobus: an coram altero tñ: satis vř per istã decre. q coram oib[9] sit ꝓponenda: ꝛ coram collega ꝓbãda. olim dicebat Inno. s. e. cũ sup q l3 bonu3 esset q corã oibus ꝓponeret᷑: sufficiebat tñ si ꝓponeret᷑ tñ corã recusando: cũ arbitri ꝺberẽt cognoscere: q hodie posset locum hre ĩ ꝺlegatis datis sine clausula: vt. j. seqtur. sed nunc qđ medio tpe pẽdẽte ꝓbatione corã collega poterit ipse collega ĩ principali ꝓcedere. ꝛ vř qđ sic q: medio tpe ille cognoscere nõ potest ergo vigore clausule collega cognoscere poterit. sed dic ꝯ: q: primo constare debet ꝺ ĩpotentia antequã solus ꝓcedere possit. s. e. prudentiã. s3 pendẽte cã suspitiõis ille vult interesse: nec adhuc apparet eũ nõ posse: igit᷑ collega in p̄ncipali nõ ꝓcedet. sed Io. cardi. sentit ꝯ: ꝛ dicit q medio tpe ẽ locus dicte electiõi: q si nõ oẽs ꝛc̃. sed dic q expectari debet finis cãe: ad hoc optime. ff. de excus. tuto. l. dixim[9]. circa pn. s3 nõne honor est iudicẽ esse: vt. s. de ap. vt debitus. ꝛ. C. q̃ñ ꝓuo. nõ est ne. l. oẽm honorem. ꝛ maior honor vř solus iudex esse q̃ cu3 alio: ad hoc. j. de ꝯcess. ꝓben. c. vlti. videt᷑ ergo collega suspect[9] in pronũciãdo facilius illũ suspectũ vt solus iudex remaneat. s3 dic q l3 iudici debeatur honor: tñ idem onus: vt. s. eo. pastoralis ibi exonerare ꝛc̃. ff. de mu. ꝛ ho. l. vlti. §. iudicãdi. vñ non est ibi tãta suspitio: q: nõ presumit᷑ qs appetere onerosa: ꝛ iđ in his taciturnitas nõ habet᷑ ꝓ consensu. ꝛ. de procur. filiusfa. §. inuitus. ꝛ dixi ꝺ hoc. j. de reg. iur. is q tacet. Preterea si male pronũciat in hoc casu non ꝺest appellationis refugium: j. e. ab arbitris.
t Clausula. ex quo. n. simpliciter dati sunt: vnus sine altero procedere ñ põt. s. eo. cãm matrimonij. ꝛ. c. vno. impedito ergo vno ita q non possit cõmittere: alij procedere nequeunt. Io. an.
u Cum aũt. hoc no. her. s. eo. super questionũ. §. quẽ vero. in vlti. glo. ꝛ Host. ibidem.
x Episcopi. idẽ in subdelegato delegati pape: q delegauit non ĩ totu3 vt in p̄dicto. §. quẽ vero. si aũt ipe episcopus recusaret᷑: eligerẽtur arbitri. s. de ap. cũ spãli. s3 quare tunc non auditur supior sicut ꝛ hic. iđ: q: iurisditõ ordinaria fauorabilis. itẽ nõ ita de facili põt haberi superior ordinari[9] l3 interdũ possit: s3 ad ea que frequẽtius ꝛc̃. ff. de legi. nam ad ea sicut nec sic ꝺ facili põt adiri papa: ꝛ iđ si recusat᷑ ꝺlegatus ipsi[9] itur ad arbitros omni ergo casu papa laboribus ꝛ expensis partium voluit ꝓuidere.
y Idem. s. q coram episcopo probabitur cã recusatiõis. ꝛ hoc no. Hosti. j. de ap. legitima.
z Appellari. nec valet ꝯsuetudo ĩ ꝯriũ: ut. s. e. li. ꝺ ꝯsue. ca. ij. ꝛ sic no. q l3 ad quedã sit idẽ cõsistoriũ epi ꝛ sui officialis: nõ tñ quo ad oia. idẽ. s. ti. pri. c. ij. ꝛ. iij. s3 nõne appellatio ꝛ recusatio sunt paria: ut. s. ꝺ ap. sup eo. ij. rñ. dic q istud ĩtelligit᷑ quo ad modũ: ut ibi no. i. sicut non admittit᷑ frustratoria appellatio: ita nec frustratoria recusatio. vñ recuso ꝛ si nõ grauer: tñ nõ appello nisi grauer. appello a iudice in quẽ consensi: quem tñ nõ recuso: ĩ multis alijs ẽ dissimile: ꝛ quo ad casum nr̃m ẽ rõ: q: l3 ꝺ natura appellatiõis sit ut eat᷑ ad maiorẽ: ut dixi. s. e. pri. nõ sic ĩ recusatiõe ut p3. s. i. rñso. ꝛ ĩ hoc itur ad arbitros: ut. s. e. suspitõis. ꝛ ꝺ ap. cũ spãli.

Iudex. Sunt tria dicta. scđm ibi: post recusationẽ. tertiũ ibi. dummodo. do. Declarat no. p her. s. de ap. scđo regris. in glo. pe. ꝛ per modernos idẽ: ꝛ per goff. ĩ summa ꝺ ap. §. dubitari. ꝛ guil. in spe. de recu. §. vltimo. v̾si. sed qđ si is iudex. Io. an.
& Apo. se. ideo dictum: quia delegatus ab alio non delegat: ut dixi. s. eodem si duo.

a Legitime. aliquas concordātias vedi. ṡ. c. prori.
b Proponatur. in ɔ̄riū videbat: q: ineffica: est apud ipm iurisdictio: ex quo eligi pōt: q: nihil refert an aliqd ipso iure inefficax sit: an p exceptionē. ff. de reg. iur. nihil interest. ff. ex q. cau. in pos. ea. l. fulcinius. §. si in diez. si ergo inefficax est iurisditio in delegāte: ergo ꝛ in delegato qui partibus eius fungitur. ff. de iuris di. om. iu. l. ꝛ si pretor. ꝛ. ff. de of. eius cui man. ē iuris. l. i. §. q mandata. item pars iurisditionis ē delegare. ff. de iurisditi. om. iu. l. iij. in fi. cum er go alias ptes iurisditōis aggredi non possit: ergo nec istā. inspicimus. n. an delegās cognoscere va leret: vt sic demum de legatio valeat. C. qui p sua iurisdi. l. vna. hic est q si proconsul cōmittat cām antequam igredia tur prouinciam: q: tunc cognoscere nō pōt nec ð legatus ab ipso: nisi tūc demū cū ingressus fue rit. ff. de offi. proco. ob seruare. §. vlti. itez dele gatus preuenire non po tuit diligētiā recusantis: ad hoc. ṡ. ð ap. sepe. ꝛ. c. oblate. itez exceptio que obstat vēditori ꝛ empto ri. ff. de ɔ̄hen. emp. l. do li. §. i. pro ista parte facit q: causa suspitōis psonā afficit: vnde contra sub delegatū nō cōpetit. ff. ð diuer. ꝛ tēp. pscri. l. an vitium. ꝛ psonales exce ptiones psonas nō egre diuntur. ff. de excep. exce ptiones: vnde mutatio ne psone vitiū abolet. i. q. i. cito. de filiis psby. et transmissa. ff. vti pos. si duo. §. nō videor. item videmus q ordinarius etiā recusatus delegat: de fo. compe. si quis ṡ. ꝛ de ap. cuz spāli. item lz iudex sit suspectus: dum tamen non recusetur: tenet eius pcessus: vnde tria tempora distinguens hec decre. altercationem determinat.

nis legitime[a] recusari valeat ut suspectus: pōt licite vices suas committere antequam recusatio cōtra ipsum proponatur[b]: ꝛ si in totum cōmiserit recusari vlterius: aut facta per euz ɔ̄missio impugnari nequibit[c]: quod posset[d] si sibi de iurisditione aliqd[e] reseruasset. Post recusationem quoqz ppositam cō mittere nisi de recusatoris[f] procedat assensu nō pōt: sed eo volente hoc pōt ēt si iam recusatio eadem sit pbata: dūmodo pronunciatuz non fuerit super ea[g]. Ex tunc[h] enim cum omnino iudex esse desierit[i]: nulla etiam cum illius assensu[k] pōt fieri cōmissio p eundem.

Idem.

Delegatus subdelegans etiaz in totum re integra cām reassumere poterit. h. d. Jo. an.

Quamuis alicui vices tuas in causa tibi a sede apostolica[l] ð legata in totum[m] commisisse noscaris: si tamen antequā ille iurisditione vsus[n] fuerit: cōmissio huius modi p te reuocet ab ipso: uel cum rebus eximi contingat humanis: causam ipsam resumere poteris. Cuz iurisditio ex quo ipsa vsus non extitit: non censeat in euz effica citer[o] transiuisse.

Idem.

Si delegat⁹ subdelegauit quotiens abesset: vel donec reuocaret ꝛ mortuus sit re nō integra subdelegatus pcedit: ꝛ semp de subdelegato ad delegatū qui sibi aliquid iurisditionis reseruauit appellare debet etiā post sniam. h. d. Jo. an.

Si delegatus[p] quotiens eum abesse[q] contigerit: tibi cōmiserit vices suas: poteris eo rebus humanis exēpto: cum ꝛ tunc censeatur abesse: commissum tibi negocium: dum tamē illo viuente iuris ditione uti[r] ceperis libere diffinire. Idem[s] poteris qñ tibi vices ēt sub ea forma ɔ̄misit donec eas du ceret reuocandas[t]. Nam talis commissio per quam censet etiam snie prolatio nisi antea fuerit reuocata committi[u] nequaquaz morte[x] cōmittentis expirat: ex quo res integra nō existit. Ad eum quoqz qui vices suas cōmittit: donec reuocet: uel qui executionem snie tātū[y] aut quicquid aliud de iurisditio ne sibi reseruat: nō ad delegantem primum appellari debebit. Etiā si post sententiam fuerit appellandum

Idem

Plurium delegatorum in ou duz quilibet cognoscit. Et vno cognoscente alii nisi ex cā se nō intromittunt: ꝛ perpetuatio vnius perpetuat quo ad oēs. h. d. Jo. an.

Cum plures sub illa forma[z] ut omnes aut duo vel vnus euocare poterit delegans q simpliciter vel totum cōmittendo nō potuisset: itē q: ex vigore clausule illius ad eum appellabitur: vt dr in fi. c.

c Nequibit. intellige cū iceperit subdelegat⁹ vti iurisditione. ī. c. prori.
d Quod posset. s. recusari ꝛ facta cōmissio impugnari.
e Aliqd. quodcūqz sit illud: Ad idē. ī. c. ij. ex quo. n. sibi aliqd reseruauit saltem in reseruato iudex remanet. item de suspitiōe subdelegati hz cognoscere. item reuocat ad se iurisditionez. ṡ. c. super qōnum. ff. de iudi. l. iudicium. vnde adhuc reseruari pōt ꝛ cōmissio impugnari.
f Recusatoris. non est ergo necessarius ɔ̄sensus aduersarij: habet. n. delegatus hoc a lege vt delegare possit: impeditur autem in hoc ex facto recusantis: volente ergo illo hoc poterit ꝛ si aduersarius contradicat. ṡ. c. ti. capitulo vltimo.
g Super ea. ergo ista non sunt paria: aliquid esse probatum: ꝛ ſm probata esse iudicatum.
h Ex tunc. s. ex quo pnunciatum fuerit illum esse suspectum
i Desierit. ṡ. c. in litteris: ꝛ. c. significauit: ꝛ. c. venerabili. ff. de re iudi. l. iudex.
k Assensu. cum. n. ibi desinat iurisditio nō est quid progetur. de quo dic vt. ṡ. c. p. ꝛ. g.

Quamuis. Primo pōnit dictum. scdo eius rōnem reddit ibi: cū iurisditio. do. Declarat no. ṡ. c. super qōnum. §. si vero. in glo. patet. ꝛ. ṡ. c. venerabili. in glo. pe. ꝛ vlti. ꝛ ibi etiaz no. per modernos ꝛ guil. in spe. ti. i. §. restat vltra medium, ꝛ hosti. plene in summa. e. ti. §. delegari. ver. sed nunqd potest reuocare. Jo. an.
l Sede apostolica. q: delegatus alius non potest.
m In totum. q si reseruasset iudex remanebit: vnde nō erat sic dubitādum in eo casu: videbatur. n. in totum cōmittendo ita esse officio suo functus: q resumere non posset. ad hoc. ṡ. c. pri. in fi. cum suis ɔ̄cor. ꝛ hoc dixit Tan. ꝛ Ber. olim secutus est eum: sed postea mutauit vt patet per supradictas glosas.
n Usus. qualitercūqz: ad idem. ṡ. c. lz vndiqz.
o Efficaciter. vides. n. in casu cōuerso pone q moritur subdelegans re integra: certū est q subdelegatus non pcedet. ṡ. c. lz: ergo patet q adhuc efficaciter iurisditionem non habet. retinet delegatus ēt ptātem compellendi: nisi maliciose seipsum ꝛc. supra. c. pastoralis. aliud ergo ē in pcuratore q habet mandatū ad substituēdū q: dando substitutū q mādatū suscepit: amplius re itegra nequit cām reassumere: aliud in delegato vt hic vides: ꝛ ē expressuz. ī. de pcura. is qui. ꝛ que sit ratio diuersitatis ibi dicam.

Si delegatus. Sunt tria dicta. Nā primo ponit pmū dictū cum sua determinatione ibi: dūtamē. secūdo scdm ibi: idem. cū cause assignatione ibi: nam talis. tertiū ibi: ad eum quoqz. vbi tria cōiungit que in fi. fortificat ibi: ēt si. do. Approbat primū dictū no. per Inno. ꝛ hosti. ṡ. c. licet vndiqz. in prin. Jo. an.
p Delegat⁹. apo. se. vt. ṡ. c. prori.
q Abesse. idem dicebant predicti doctores p. l. ff. de v. si. l. in lrīs. §. i. vbi dr. abest ea res que in rebus humanis nō est: sed nō ɔ̄uertit: ē ergo de significatiōe uocabuli a qua recedēdū nō est: nisi vbi res aliter salua esse nō pōt. ff. de leg. iij. nō aliter. imo tūc vere ꝛ finaliter abest. s. non reuersurus.
r Uti. qualitercūqz ēt extra litis ɔ̄test. ṡ. eo. relatū: ꝛ. c. lz.
s Idem. s. cōmissum tibi negocium libere diffinire.
t Reuocādas. reuocare iurisditionis est: ff. de iudi. l. iudiciū soluitur. retinēdo ergo reuocādi potestatē aliquid de iurisditione retinuit.
u Cōmitti. reprobat lectura Inno. ꝛ ab. q no. ṡ. c. si p debilitate. q p talē cōmissionē non transferebatur snie prolatio q: per illam clausulam. donec du xero ꝛc. videbat sniam retinuisse: vt illa clausula aliquid operaretur: quod eē dz. ff. ð le. i. si quādo qs vxori. ad idē. ī. ð p̄ni. si papa. i. iñso. in fi. Cōtrariū tenebat ibi. host. cuius opinio h approbat: nec ob. qð dicitur q clausula dz aliqd operari: satis. n. operatur: q: reuo
x Morte. qd si delegatus vsqz ad sue voluntatis hñplacituz subdelegauerat. Uideret prima facie p decre. supra de rescrip. si gratiose. quod illo mortuo expiret iurisditio. Contrariū videt per hanc decre. ad hoc. ṡ. de hap. maiores. C. de vsufruc. l. ambiguitatē. nec obstat illa decre. que in odiosis ꝛ restringēdis loqt: hic aūt fauorabile puto. melius est. n. hūc iudicem pcedere q nouo ꝛ incognito casum delegare. ff. de vac. mune. l. ptor. §. vlt. ar. xi. q. iij. monasterijs: ꝛ. ṡ. de renū. c. i. ꝛ lz hoc videat equū: primū vr verius: ad idem. ff. loca. l. iij.
y Tantum. hic reprobat opinio. tan. qui dicebat delegatum sibi reseruare nō posse tm̄ executionem snie: ꝛ reprobatur opinio ber. ꝛ Inno. qui dixerūt: q lz executionē reseruare possit: si tñ appelletur a snia non appellabit ad eum sz ad primum delegantem: super hoc vide quod no. supra. c. super qōnū. §. porro. i glo. ij. approbatur autem opinio hosti. qui hoc quod hic dicitur ibi no. ꝛ supra eodē. querenti.

Cum plures Sunt tria dicta. scdm ibi: porro. tertiū ibi: iurisditiōe. do. Declarat ꝛ approbat no. p host. ṡ. eo. prudentiā. i. rñso. Jo. an.
z Forma. ista forma est hñ aduertēda: aliud. n. est cū scribitur cuz clausula. q si nō oēs: vel si ambo: qr tunc iurisditio datur ɔ̄ditionaliter. tunc igitur vnus vel duo iurisditione vti poterunt: cum ɔ̄stiterit de ɔ̄ditione ipedimēto tertij vel collega: aliter nō valet qð agitur supra eodem prudentiā. in prin. hic vero iurisditio datur alternatiue: vnde quilibet est iudex insolidū vigore alternationis. ī. de re. iur. in alternatiuis cum suis ɔ̄cor. dicebant tñ quidam in casu nostro ɔ̄trariuz: ꝛ tali rōne cum dicitur in lrīs: vt oēs vel duo vel alter ꝛc. videt papa itellexisse: q si oēs volunt: ꝛ possunt pcedere oēs pcedāt: ꝛ si nō oēs duo. ꝛ si non duo vnus: ad hoc. ff. de admi. tu. l. quidā decedēs. §. papinianus. ꝛ gradus disiūcte itendū ɔ̄siderantur ſm ordinē scripture. ff. ad trebel. l. hrdes. §. fi. ibi tñ ex certis ɔ̄iecturis apparebit intētionē scribētis fuisse talem. ad idē. ff. de le. ij. cum pater. §. pe. ꝛ. ī. de prebē. mandato. supra de elec. c. pe. ꝛ si dicat q ſm hoc non erit differētia inter hanc clausulā: ꝛ clausulā q si nō oēs. Rñdebāt immo erit q: per hāc clausulā sufficit requirere: sed per clausulā q si nō oēs: necesse ē de impotētia constare: vt in decre. prudētiā. ꝛ pro eis facit: q: papa libentius cōmittit causas tribus q duobus: ꝛ duobus quā vni: vt ibi: sz ɔ̄rium est verum: vt hic patet: vnde nō sunt iste alternatiue ordinis sed pstationis: ꝛ est regulare: nec pōt negari quin

si alter solus procedat: mandatum pape sit adimpletum. ff. de sol. q res. §. area. in fi. et in predicta regula in alternatiuis cum suis concor.

a ¶ Consimili. vt si dicatur q quilibet eorum insolidum et per se iudicare et exeq possit. Jo. an.

b ¶ Apostolica. idem si ab alio: est. n. quo ad hoc eadē rō.

c ¶ Libere. i. et nō reqsito collega: simili modo exponimus illud libere: quod habetur. s. de preben. de multa. vt patet. i. de preben. l3 episcopus.

d ¶ Uno eorum. idē credo de duobus vel de omnib9 qui simul se cohaeserūt quo ad quid. s. q si oēs inceperunt: oēs finiāt nisi ex causa: vt sequitur.

e ¶ Incobāte. qualitercunq3 etiā si lis nondum sit conte. corā eo. s. e. gratum. c. l3. et. s. eo. quāuis. et. i. e. si a subdelegato. aliud in procu. q dr occupasse litis conte. vt sit melior eius conditio. i. de pcur. si duo.

f ¶ Nequiunt. ecce aliam differentiā inter clausulam q si nō oēs. et clausulam vos vel alter q: primo casu qn vno impedito pcedit alter: cessante īpedimento simul pcedunt: ille. n. īpeditus postea veniens et cum alio volens procedere admittetur.

g ¶ De eodem. sic in plu. procur. datis insolidum. ff. de pcur. l. pluribus. ff. mā. l. creditor. §. duobus. s. de pcura. nō iniuste. i. eo. li. e. n. si duo. als sequi posset pplexitas: si qlibet p se pcedere vellet: q: codē forte tempore ad diuersa loca citarent. s. de rescrip. c. vlt. ibi vn9 excōicaret alter absolueret. de rescrip. si contingat. et sic se impedirent: sicut duo vsufructuarij. ff. de vsufru. l. quotiens. et necesse esset ad supiorem habere recursum. s. e. c. ij. et sic ptra iura superfluis fatigaretur laboribus: tutior ergo et melior fuit hec interpretatio: vt res valeret non periret. s. de ver. sig. abbate. ad idem. ff. de admi. tu. l. decreto. ad fi.

h ¶ Illum. s. incobantem.

i ¶ Recusaret. tunc ergo poterunt alius vel alij pcedere: nō sic in procura. datis insolidum: q: vno occupante et postea impedito alij non possunt pcedere: nisi dictum fuisset in pstōne q nō fieret melior pditio occupantis. i. de pcura. si duo: et q dixi de legato impedito collegā hoc casu pcedere posse. verum intelligo nisi ille qui incobabit subdelegatū daret. ar. pre. decre. si duo: puto etiā q cum collega pp impedimētum incobantis pcedit: ipse incohoans cessante impedimēto suo cām reassumere non poterit: nisi et ille impediretur vel procedere nollet: ad istar eius quod de pcur. diximus in precedenti decre. si duo.

k ¶ Quod pōt. vt q: scriptum erat: cum clausula q si non omnes: et collega etiā actu perpetuatiōis impeditus non poterat interesse: vel scriptum erat cum clausula vos vel alter: et patet p hāc lrām q si iudex pcesserat cū non posset per illuz actum non sit perpetuata iurisditio: vnde per hāc lrām et per decre. prudētiā terminaui qōnem de legato dato in diem vel sub pditione: qui forte volētibus partibus ante diem vel pditionem fuerat vsus iurisditione: deinde mortuus fuerat delegans: an per illum actum perpetuata esset iurisditio: nōne iurisditio vni sub conditione mandatur per clausulam quod si ambo: et si antequam cōditio super ueniat procedit: nihil reputatur egisse. s. eo. prudentiam. in prin. ergo si ille actus habetur pro nullo: non est perpetuata iurisditio: et sic perpetuationē inducere non poterit: vnde satis est ibi casus. item ex conditionali demandatione nōdum est attributa iurisditio sed spes iurisditionis: sicut ex conditionali obligatione sola spes est in debitum iri. insti. de verbo. obli. §. ex conditionali. ergo quod ante conditionem fecit: vt priuatus fecit: non ut iudex. itē si prorogatur iurisditio post tempus requiritur q actor reus et iudex cōsentiāt. ff. de iudi. l. ij. et facit quod nota. s. eo. p. et. g. in princi. vlti. glo. quod recitatur. s. eodem de causis: ita arguendo de posteriore ad prius in preuentione requiretur consensus iudicis: sed iste iudex non erat conditione vel die nō veniēte vt dixi: sicut statuliber qui agit medio tempore facit vt seruus non vt liber. ff. de statulibe. l. statuliberum. idem video q terminus hominis nō preuenitur. s. de appel. oblate. et forma mādati ex acta diligentia seruāda est: ita q ei renunciare nō pōt. i. de prebendis. cui de nō. item pendente dilatione iudicis officium gerit. s. de appel. significātibus. C. de dila. siue pars. ad qōnem bene facit. ff. de verbo. obli. cum filius. ff. de conditio. et demon. l. multum. ff. de condi. inde. l. sub pditione. item bene facit. i. de spon. c. vno. nam vides ibi q sponsalia nulla inducunt publice honestatis iusticiaz et tn sponsalia conditionalia non: q: ante conditionē cōsensum non habēt: a simili dicam: adhuc minus esse de iurisditione sub conditione delata ante conditionē quam in alias nulla: verū est tn quod host. no. s. eo. l3. q ad ppetuationē iurisditionis nō requirit q ille actus de iure teneat: quod nō est verum precipue in casu nostro: cum nō possit ppetuari qd nōdū ē: sicut nec renasci qd nondum est natum de cōse. di. iiij. qui in maternis. nec relabi qui nondū est lapsus. i. de here. accusatus.

S J super gratia. Ponit dictum quod primo probat per regulā. secundo per euitationez absurditatis. secūda ibi: ne gratiam. Et declarat hec constitutio que not. gof. et host. de rescrip. cō stitutus. in prin. et hosti. s. eo. quoniam. et. c. l3. Jo. an.

l ¶ Facta. istud est quod soluit contra. decreta. i. de prebē. si cui vt ibi dixi in vlti. glo.

m ¶ Quam. s. ptātem datam executoribus sup ipsa gratia sic facta.

n ¶ Principal. ad idez. i. de regu. iur. accessorium cum suis concor. huius contrarium videbat q: iura inducta. s. eo. in distincte: dicebāt ptātez delega. perire re integra morte mandatoris. s. e. relatum. gratum. licet cum si. sed executor habet delegatuz: quod patet: q: tractatus ipsoruz pōitur sub isto titulo: vt dixi. s. de rescrip. tibi qui ergo eorum potestas expirare videbatur: et non ob. si dicatur illud rescriptum esse executorū gratie: q: si rescripta q cause cognitionem committunt pereunt re integra morte cōmittentis: multofortius videbatur in executorijs grarū: cū facilius via extraordiaria quā via iuris cōis tolli debeat. et si dicatur q gra posset esse inutilis: recurretur ad ordinariam: sicuti in casu. i. de preben. si clericus. §. verum. l3 prium est verum: et ratio sequitur.

o ¶ Inutilem. puta q: gratiam habebat p ordinarium: et nouos executores non impetrat.

p ¶ Longius. q: necesse habet adire papam pro psequenda iusticia. vel p nouis executoribus impetrandis.

S Jis cui. Ponit dictū cui9 cām īterserit ibi: ne absolutionē. do.

q ¶ Non expresso. als nō erat dubitatio: si. n. nomē fuisset expressuz successor non succederet in delegatione. s. e. qm abbas.

r ¶ Non in totum. h. d. q: alias non esset dubitatio: si. n. delegatus subdelegasset in totum: indistincte appellaretur ad primum delegantez. s. e. super questionum. Sed quando aliquid sibi reseruat appellari debet ad ipsum delegatum subdelegantem: vt ibi. et. s. e. si delegatus.

s ¶ Excōicari. maiori excōicatione: minori enīz excō. catus bene exercet ea que sunt iurisditionis. supra de cle. ex. mi. si celebrat.

t ¶ Medio. i. de hoc mundo: quod quare dicatur medium: vide. x xiij. q. iiij. hec autem vita.

v ¶ Durante. no. q: sublato impedimēto. i. illo absoluto vel confirmato successore ad primum delegantem appellari nō dz: et si dubitaretur an ipse subdelegatus esset absolutus: credo q teneret appellatio alternatiua p pter probabile dubium: ad hoc. s. e. li. de postu. c. vno. sicut etiā pp dubitationē pbabilem format actor libellum alternatiuū. ff. quor legatorum. l. i. §. q aūt. alias nō credo marie s3 canones q liceat alternatiue appellari: ne liceat vagari. et. s. e. li. de elec. vt qs duas. ad idē bn facit. e. ti. c. ij. vbi nō tenent vota alternatiua sm canones dixi: q: sm leges nō appellatur ad imperatorem omisso medio: et si appellaretur: impator remittit ad eū ad quē debuerat appellari. ff. de ap. l. impatores. vn si appellaret ad īpatorē vel ad presidem: tenere posset appellatio ad psidez pdcā rōne. sed sm nos appellari pōt ad papā omisso medio. s. de ap. dilecti vir. et ad legatū. s. de of. leg. c. i. vn si appellans de epo dicat appello ad archiepz vel ad papā: non puto appellationē tenere nisi alterū eligat infra id tps infra qd poterat appellari. ar. s. de postu. c. i. in fi. ne cum discrimine appellati liceat sic vagari. ff. de inin. l. pto. l3. gul. fouecat prium in spe. de appel. §. nūc tractemus. v. sed pone aliqs. et ver. qd si dicat. bn facit aūt hec decre. et illa. i. e. si a subdelegato. ad qōnem no. s. de fo. cōpe. si qs p clericuz. in glo. ij. s. ad quem appelletur de legato epi recusati. et dicebant vin. et tan. q appellari pōt ad archiepm: nō ob. decre. dilecti. cū hic iam per recusationem sublatum sit medium: pro quibus in ar. faciunt ista iura.

x ¶ Prorogari. circa quod debent iudices puidere. s. de do. et cōtu. fine.

rum mandatum apostolicum exequantur aut alia consimili[a] iudices vel executores a se. apo.[b] deputari contingit: ipsorum quilibet in solidū pōt libere[c] adimplere mandatum. ¶ Porro vno[d] eorum negociuz incobante[e] cōmissum: alij nequiūt[f] se vlterius intromittere de eodez[g] nisi uel infirmitate vel alia iusta cā illum[h] contigerit impediri: aut si nollet vel maliciose in eo procedere recusaret[i] ¶ Jurisditione vero perpetuata mandatore viuente per vnum eo casu quo[k] pōt ex iudicibus delegatis: perpetuata itel ligitur quo ad oēs. I Dem.

¶ Executor sup gratia facta dat9 a papa: mortuo papa etiaz re integra grām exequitur. Jo. an.

S J super grā cuiquaz ab apo. sede facta[l] executores fuerint deputati equum esse cēsemus: ut sicut ipa gratia licet nōdum sit in ei9 executione processum morte non perimitur concedentis: sic nec etiā re integra perimatur executoribus data ptās: quam[m] veluti gratie pdicte accessoriam naturam seq cōgruit principalis[n] ¶ Ne gratiam eandem vel reddi quādoq3 omnino inutilem[o] vel ipsius effectum in tempus longius[p] cum illius dispēdio cui facta extitit differri contingat. I Dem.

¶ Duos casus ponit quibus de subdelegato nō in totum appellatur ad primum delegantem. s. cuz delegatus excōicatus vel mortu9. alios casus ponit infra eodem si a subdelegato. Jo. an.

S Jis cui causa. l3 pprio nomie nō expsso[q] a sede fuerat apostolica delegata subdelegauerit nō in totum[r] vices suas alicui: a subdelegato huiusmodi: si delegatuz ipsum exconmunicari[s] aut de medio[t] tolli cōtingat īpedimento tali durante[v] ad sedem ipsam. ¶ Ne absolutionem vel successorem expectando illius preiudicari litigantibus vel causa plus debito prorogari[x] valeat: volumus appellari. I Dem.

¶ Et breuiter dicit q ab arbitris

.ſ. de of. ordinarij. vt litigantes.

A Barbitris. Nõ diuidit̃ q2 tota lr̃a vno cõſtructu clauditur do. Approbat quod no. Ber. ꝫ. eo. ſuſpitõis. circa prin. in glo. ⁊ guil. in ſpe. de appel. §. nunc tractemus. ver. ſed ad quem.

a ¶ Juris. vbi ſunt iura videbis infra. ⁊ iſta eſt ratio quare debet appellari ad papam: q2 cum iſti arbitri ſm̃ iuris formam ſint electi: ad ip̃m ius a quo poteſtatẽ habent oportet appellari: ⁊ ſic ad papã qui eſt lex animata in terris.

b ¶ Judicem. delegatũ pape. ꝫ. eodem ſuſpitionis. quod intellige: vt. ꝫ eodem. ſi cõtra vnum. ⁊ idem ſi recuſetur ordĩarius. ꝫ. õ appella. cum ſpeciali.

c ¶ Concordare. nec ſibi inuicem deferẽtibus. ꝫ. de reſcrip. paſtoralis in principio.

d ¶ Grauauerint. ſiue ĩ ſnĩa: puta q2 iniq3 pnũciant illum ſuſpectũ q2 ſuſpect⁹ probat̃ nõ ẽ: vl' ecõuerſo: vel ante ſentẽtiam: puta nimis breuẽ dilationem dãdo. ꝫ. de dila. c. i. quod eſt ipſorũ officium. ꝫ. eodem ſuſpitionis.

e ¶ Appellandum. contra. C. õ arbi. l. i. ij. qõe vi. a iudicibus. in qbus vr̃ q̄ nõ appellatur ab arbitris. ſol. ſunt quidã arbitri qui compromiſſarij vocant̃: ⁊ voluntate adeuntur: ⁊ ab iſtis ñ appellatur: ⁊ ſic loquũtur contraria. ſunt alij q õ neceſſitate iuris habẽt aſſumi: de quibus loquitur hec dcre. ⁊ a talibus bene appellatur vt hic: ⁊ ſic etiã poſſet ĩtelligi lex illa. C. õ iudi. l. vlti. ⁊ hac rõne puto hãc dcre. locu3 habere in arbitris electis ad audiẽdam cã3 qua3 mouet ep̃s contra ſuu3 ſubditum: cu3 etia3 illo caſu õ neceſſitate eligantur arbitri. xi. q. i. ſi clericus. ⁊ de hoc. ꝫ. de of. or. irrefragabili. in gl. pe. ſic ẽt magis fauet lex ei qui neceſſariam ſatiſdationem pſtare d3 q̄ ei q voluntariã: q2 primum ſi ſibi ſatiſdare nõ põt alio loco ſatiſdare pmittit: ſcd̃m nõ. ff. q ſatiſ. cog. l. ſi fideiuſſor ad idẽ. C. de rebus cre. generaliter. in ſi. i. rñ.

iuris appellatur ad papa3. Jo. an.

A B arbitris qui ſm̃ formam iuris[a] vt de propoſita contra iudicem[b] ſuſpitionis cauſa cognoſcant: vel qui cum de reuocatione ambigitur litterar3 iudicib⁹ neque vnitibus in vnam ſnĩam concordare[c]: ad concertationem huiuſmodi ſopiendam a partibus eligũtur eſt ſi grauauerint[d] ad ſedem apo. appellandum[e].

I Dem.

¶ Executor datus a papa vt prouideat perſone ſubdelegate: ſi detur vt prouideat eccleſie nõ expreſſa perſona non ſubdelegat niſi habeat ſpeciale mandatum. ⁊ cauſa3 reddit. Jo. an.

I S cui ab apoſtolica ſede[f] cõmittitur certe perſone prouiſio[g] de beneficio i certa eccleſia dioceſi vel prouincia[h] facienda poteſt alij committere licite vices ſuas. ¶ Sed ſi non expreſſa certa perſona committatur eidem: vt alicui ꝑſone idonee de certa eccleſia vel beneficio debeat ꝓuidere. ¶ Quia circa eligendam perſonam eius induſtria tunc videtur electa: ꝓuiſionem ſibi commiſſam alteri demãdare non poteſt[i]. ¶ Niſi formã cõmiſſionis habeat: vt per ſe vel per alium[k] id valeat expedire.

I Dem.

¶ Is cui aliquid certo loco expediendum committitur ex iuſta cauſa illud expedire poterit extra locũ h. d. Jo. an.

S Tatuimus vt is per que3 ab apo[l]. ſe. certo loco iquiſitõ fieri: vel quicquid aliud[m] expediri mandatur: ſi ꝓpter potentiam vl' maliciam illius contra quem[n] inquiri debet: ſiue procedi: ſeu fautoru3 eiuſde3 nõ poſſit hoc exequi co loco ſecure[o]: ne ipſe ꝯmodum ex dolo vl' fraude reportet ad id exequẽdum locum aliũ eligat idoneum ⁊ ſecurum. ¶ Idem faciat ſi alia rõnabilis cauſa[p] ſubſit propter qua3 in loco decreto perfici nequeat cõmode[q] quod mandat̃: ne tali pretextu impediri contingat mandatũ apoſtolicum vel differri[r].

I Dem.

¶ Quando a ſubdelegato non in totu3 appellatur: quia non admittit exceptionem: per quam dnegatur etiam delegatu3 habere iuriſditionem: ad primum delegantẽ appellabitur. h. d. Jo. an.

S I a ſubdelegato cui delegat⁹ non in totum[s] commiſerat vices ſuas ex eo fuerat appellandu3 q2 exceptionem coram ſe propoſitam q̄ antequam ꝑ eum vel per ipſum delegatum in aliquo proceſſum[t] fuiſſet: delegans viam fuerat vniuerſe carnis ingreſſus: admittere recuſauit: non ad delegatũ cu3 iuriſditione3 negetur habere: ſed ad delegante3 potius appellari debebit. ¶ Idem fiet[v] in alijs caſibus[x]: in qbus delegatus iuriſditionem haberi negatur. ¶ Alias ſi appellari deberet ad ipſum[y]: eẽt appellãs qui ſic fateri videretur eãdem iuriſditionẽ habere quod ante negauerat: contrarius[z] ſibijpſi.

I Dem.

¶ Ponit hic qui poſſint eſſe conſeruatores: ⁊ vbi cognoſcere: ⁊ an

I S cui. Sunt due partes. ſcd̃a ibi: ſ3 ſi. que facit tria. primo ponit dictũ ibi: q2 circa. tertia ibi: niſi. excipit. Do. ſumpta fuit de extrauagã ti que incipiebat: queſiuit a nobis. ⁊ declarat iſta decre. ⁊ ſequens decre. vlti. ꝫ. eo. ti. §. is autem. Jo. an.

f ¶ Apo. ſe. ſpãle. n. eſt dlegati a pncipe q̄ ſubdelegare põt. C. õ iudi. a iudice. ꝫ. eo. c. paſtoralis. ⁊ c. vlti.

g ¶ Prouiſio. etiam ſi cõmittatur ei q̄ inquirat de illius vita ⁊ conuerſatione: vt in de. e. ti. iudices.

h ¶ Prouincia. ꝫ nõ requirit̃⁹ q̄ bñficiũ ſit certũ: ſufficit q̄ ſit certa pſona l3 icertũ bñficiũ: vt ſubdelegat̃ poſſit: ĩ h caſu ñ h3 locũ dec. ul. ꝫ. e. ti.

i ¶ Non poteſt. ⁊ ſic intelligat̃. ꝫ. eo. c. vlti. §. vlti. w. n. cuius ĩduſtria eligitur non ſubdelegat. ⁊ ibi plene de hoc.

k ¶ Per aliũ. ꝫ qõ de iure cõi nõ põt ex ptãte cõmiſſionis poterit. ad idẽ. ſ. e. c. vl. §. vices. ⁊ faciũt hec ad qõem quã diſputaui: an dlegat⁹ ab alio q̃ a pncipe hñs ſpãle mandatũ ſubdelegandi ſubdelegare poſſit: ⁊ credo q̄ ſic. q2 ſicut iſti non habẽt a lege q̄ ſubdelegare poſſint: tñ ſi ad hoc haberẽt ſpãle hoc poſſent: ſic dicã q̄ l3 delegat⁹ ab alio q̃ a pncipe non hẽat hoc a lege: ⁊ ſic loquunt̃ ꝯria: tñ ſi h3 hoc ab hoĩe ſubdelegare poterit: ad hoc optie fac̃. ſ. de pcur. c. i. ij. rñſo: vbi ꝓcurator ad iudicia añ lit. cõte. ñ ſubſtituit ex ptãte legis niſi cẽt datus in rem ſuã. tñ ſi h3 ſpãle mãdatũ ſubſtituere põt. ad idẽ. ꝫ. e. c. vl. vbi ꝓcurator datus ad mrimoniũ ꝯhẽdũ nõ ſubſtituit niſi hẽat ſpãle: ⁊ cõpromiſſari⁹ dat⁹ ad eligẽdũ nõ eligit vnum noĩe ſuo: ⁊ aliu3 noĩe dñi ex ptãte legis: tñ ſi hẽat ſpãle: hoc põt ex ptãte hoĩs. ꝫ. e. li. õ elec. c. pe. §. porro. ad hoc ẽt fa. ſ. ti. pri. c. i. ⁊. ꝫ. ti. pri. c. ij. ⁊. iij. ⁊. ſ. de re. iu. qui ꝑ aliũ. ⁊ in regula põt qs. ſtabo igit̃ regule cũ ꝯriũ nõ reperiã: ⁊ dicit lex q̄ nõ refert an ipſe ordo dcurionũ elegerit: an is cui ordo ip3 negociũ dedit. ff. qõ cuiuſq3 vniuer. no. l. itẽ cor. §. ſi decuriões. ad hoc ẽt facit. ꝫ. de reſcrip. cũ aliqbus: ⁊. ſ. de pben. hi qui. i. rñſo. inſti. de atil. tuto. §. ſed q̄ iure veteri.

S Tatuimus. Primo ponit ſpãle ſtatutum cum ſua cã. ſcd̃o illud generalr̃ ꝓrogat ⁊ cãm reddit ibi: idem do. Et no. q̄ dicit ſtatuim⁹ q̃ſi innuat q̄ ante hanc dcre. ex quo ꝯmiſſum erat expediendũ in loco ex̃ locum expediri non poterat vt forma mandati diligẽter ſuaret̃. ex̃ de pben. cui de non. ſit ꝫ hoc de iure nouo. Jo. an.

l ¶ Apoſtolica. ſ3 qd ſi ab inferiori ordinario fiat talis commiſſio: cũ eadem ſit rõ: ſatis videret̃ idem ius. ff. õ le. nõ oiu3. ꝫ. de tranſla. inter corporalia ſed ꝯrium puto: vt iſtud vbum aliquid operet̃: ad hoc. ꝫ. de deci. ad audientiã. ⁊. ſ. de puil. ſi papa. nec eſt eadẽ rõ q2 non ſic de facili de dlegato pape ꝑ vniuerſum orbẽ recurrit̃ ad papã: ſicut ad ordinariũ de prouincia vl' dioceſi ſua põt recurri. hĩc eſt ẽt q̄ l3 dlegatus pape recuſetur corã arbitris: q2 ibi difficile eſſet recurrere ad papam: delegatus ordinarij nõ: ſed recuſat̃ corã ordinario. ꝫ. eo. ſi ꝯ vnu3 . §. cum ãt: ſi igit̃ delegatus ordinarij in loco exeq nõ põt: inſinuet ordinario. qui ſup hoc ſua dliberatione ꝓuideat: uel expſſe cõmittẽdo eidẽ qõ ex̃ locũ ſtatutũ id poſſit vel alio modo.

m ¶ Aliõ. puta ꝓnũciatio monitio denũciatio: vel his ſilĩa.

n ¶ Illius ꝯ quem. idem ſi ꝑ aliã iuſtam cãm: vt dr̃ in ſi.

o ¶ Secure. locus ergo non ſolum debet eſſe ſecurus partib⁹. ꝫ. de appel. ex parte. i. ſed ẽt iudici uel inquiſitori: vt hic dbet etiam eſſe idoneus: q2 nõ in taberna vel in loco inhoneſto expediri id debet: vt hic.

p ¶ Cauſa. ẽt ſine dolo ⁊ fraudẽ eius ꝯ quem imminet expediẽdum. Jo. an.

q ¶ Cõmode. xxij. q. ij. facit. ff. de v. ſi. nepos proculo.

r ¶ Differri. prouideri igitur non d3 nõ ſolum ne impediatur in totum: ſed etiã ne nimium differatur: ⁊ concor. ꝫ. eo. ſuper gratia in ſi.

S I a ſubdelegato. Primo ponit ſtatutum. ſcd̃o illud prorogat ibi: ide3 tertio cauſam reddit ibi: alias. do.

s ¶ Nõ in totũ. alſ nõ eſſet qõ: vt dixi. ꝫ. e. ſi duo ex trib⁹. ⁊. c. ſi is cui. Jo. an.

t ¶ Proceſſum. qd dices. pone papa dedit delegatũ: ille ſubdelegauit nõ in totũ: demu3 ⁊ anteq̃ ſubdelegatus incipiat vti morit̃ delegãs. ſ. papa: nunqd dlegat⁹ vel ſubdelegat⁹ ꝓcedet̃ poterũt: ſatis credo q̄ ſic. q2 ſubdelegat̃ ẽ iuriſditõnẽ dlegare: ex quo ſubdelegauit ꝑpetuata ſit iuriſditio: ⁊ h' ſonat h lr̃a q̃ dicit in aliquo ꝓceſſu3. ꝫ. e. ti. ⁊ li. cũ plures. vbi dicit icboãte. ⁊. ꝫ. e. l3 dũ dicit vti cepit ſic ⁊ retinere ptãtẽ reuocãdi ẽ iuriſditõis. ꝫ. e. ſi dlegat⁹. ij. rñ. ſ3 pone q̄ omiſſa hac exceptiõe cũ ꝯpetit procedat̃: t3 ne ꝓceſſus: õ hoc vide. ꝫ. de te. cũ veniſſet.

v ¶ Idẽ fiet. ſ. q̄ ñ appellabit̃ ad dlegatũ ſubdelegatẽ ſ3 ad pmũ dlegãtẽ. io. an.

x ¶ Alijs caſib⁹. puta q2 dicit reſcriptũ ĩpetratũ ab excõicato. ꝫ. e. li. õ reſcri. c. i. vel ip3 delegatũ ſubdelegantẽ excõicatũ. ꝫ. de re iu. ad probandũ. vel delegatũ nõ eſſe talẽ qualẽ requirit ꝯſtõ. ꝫ. e. li. de reſcri. ſtatutũ. i. rñ. vl' ꝯmiſſionẽ ad eũ factam ex̃ locũ de qbus ibi dicit̃: vl' reſcriptũ impetratũ eſſe ꝑ ſurreptionẽ. ita q̄ nõ valet ſuata diſtinctione decre. ꝫ. de reſcri. ſup lr̃is. vel q̄ ipſe delegatus ſubdelegans ẽ ſuus vel infamis: õ reſcri. ſciſcitatus. vl' nõ eſt etatis idonee. ꝫ. e. cũ viceſimũ. vel q̄ ipſe pmus delegans reuocauerat delegatũ ſubdelegantẽ. ff. de iudi. l. iudiciũ. vel q̄ ipſe delegatus retulerat. ꝫ. de ap. intimaſti. vel ab eo fuerat legitime appellatum. ꝫ. de ap. vt debitus. hec ⁊ ſimilia coram ſubdelegato opponunt̃ per que delegatum negatur iuriſditionem hr̃e.

y ¶ Ad ip̃m. delegatum ſubdelegantẽ.

z ¶ Qui ſic. appellando ad cu3 quem negat iudicem.

⁊ ¶ Contrarius ſibijpſi. ⁊ ſic nõ audien-

dus: de ap. sollicitudinez. in fi. C. de furtis. l. i. cum si. ⁊ hoc est mirabile: quia si iste delegatus non subdelegasset coꝝ ipso potuisset pponi exceptio: p quā negaretur eum iurisdictionem hre: ⁊ sup ipsa posset pnunciare. s. de rescrip. sup lrīs. in fi. ff. de iudi. si qs ex aliena. nī si coꝝ subdelegato proponat: ⁊ pp hoc appellet nō appellabitur ad ōlegatū: ꝫ ad primū ōlegantē: appellādo. n. fungit vice actoris: ⁊ ī agēdo ñ lz ōria ponere: qō tñ lz in excipiēdo. j. de re. iur. nullus. ad hoc. s. de excep. cum inter priorem.

h Ac cōstitutione. Prima pars circa qualitatem cōseruatoꝝ ponit tres cōseruatorū prohibitiones. s. ōa prohibet circa processus loca subdelegatōes ⁊ durabilitatē ipsorū p rogans alias prouisa p decre. statutū. Do. Quedam ex istis sumpta fuerunt de extraganti aler. que incipiebat: qr de conseruatoribus. Jo. an.

a Tueantur. de hoc. s. c. i. in glo. ij.

b Obtinētes. ecce vna differētia inter delegatū ⁊ conseruatorem: qr delegatus pōt esse canonicus ecclesie cathedralis: cōseruator nō: ⁊ in hoc cōstō aler. immutatur que id permittebat.

c Cōseruator. ecce alia differētia quia eius q ē mihi iuder delegatus possum esse delegatus salno iure recusationis: sed ī cōseruatore secus: vt hic: qō intelligē et si nō opponatur exceptō per fi. huius. c.

d Exceptis. est si. j. de puile. sic aliqui.

e Ecclesiastico. supra vt li. nō cōte. accedens. i.

f Vel tpali. vt lit. nō cōte. accedens. ij. ⁊ ecce tertium: qr salno iure recusationis subditum mihi bñ possum ipetrare ōlegatum conseruatorē non: vt hic.

g Nō psumāt. idē in delegato salno: quia delegatus de expresso cōsensu partiū hoc bene posset. s. de rescrip. statutuz. §. in nullo. qō ī cōseruator nō credo: qr si hoc voluisset: hoc addidisset hic: sicut ibi fecit: ⁊ hoc maxime per fi. huius. c.

h Cōmittet. Guil. no. ōriuz in speculo. ti. i. ad fi. ver. sed nunqd cōseruator. ibi dicebat q cōseruator in eo in quo iurisdictionez hz: vices suas alijs cōmittere poterat: ⁊ ecce qrta differentia inter istuz ⁊ delegatū a principe q pōt in totum ⁊ in partem ꝓmittere. s. c. pastoralis ⁊ c. fi.

i Literarum. ad idem. s. eo. is cui. in fi.

k Nec tūc. s. cum hoc competit eis ex beneficio litterarum.

l Superius. s. in. i. rñso. ⁊ idem in delegato: qr subdelegatus talis esse debet cui posset delegari. s. de rescrip. statutum. §. in nullo. in fi.

m Metu pene. ad idem. s. de elec. cum in cūctis de vi. ⁊ ho. de. vt clericoꝝ.

n Scienter. si ignorantia esset iuris vel crassa vel affectata: idem esset. j. ō re. iur. ignorātia. s. eo. li. de rem. or. eos. supra de clan. despon. c. i.

o Officio. ⁊ a bñficio qō ē eius sequela. xxxij. di. preter hoc. lxxi. di. si qui.

p Suspensi. ecce quintum spāle in cōseruatore: quod nō est in delegato: qr dato q delegatus intromittat se de eo quod nō est sue iurisditionis: non propterea locum habet pena: cum in illo non inueniatur expressa.

q Incurrat. no. nouum casuz quo quis excōicatus est ipso iure: alios not. j. de sen. excom. eos.

r De expensis. ad idem. j. de imu. ec. quoniam. in fi.

s Quoruncūqz. q. d. siue sint dati ad cōseruationē puilegioꝝ: vel ad defendendum a manifestis iniurijs: vel alio modo vt viri. s. c. c. i. Jo. an.

t Ipso iure. vnde si postea procederet in non exceptis: processus esset nullus: ad idem. j. in fi. c. ⁊ fm opi. Gof. Inno. ⁊ Bar. bri. hic est alia differentia: sed fm Ber. ⁊ Posti. secus. de hoc supra de testi. cum venisset.

⁊ quibus possint delegare: ⁊ quantum duret eorum potestas: ⁊ de expensis talium. h. d. zen.

H Ac cōstitutione ppetuo valitura sancimus: vt conseruatores q aliqbus vt a manifestis iniurijs ⁊ violētijs tueātur[a] cosdez: plerūqz a sede apostolica cōcedun tur decetero ōputari non possint: nisi epi vel coꝝ superiores aut abbates seu dignitates vel personat[b] in cathedralibus vel collegiatis ecclesijs obtinētes[b]: nulluſqz deputati sibi conseruatoris esse valeat cōseruator[c]. Nec aliqs regibus ⁊ reginis q sicut dignitatis altitudine preeminēt: sic prerogatiua gra ipsos cōuenit anteferri: dūtaxat exceptis[d]: deinceps conseruatorez habeat cum q sub ipsius iurisditione dñio vel districtu ecclesiastico[e] vel tpali[f] consistat. Conseruatores āt huiusmōi extra ciuitates seu dioce. in qbus fuerint deputati contra quoscunqz pcedere aut aliquos vltra vnam dietam a fine dioc. eorū dē trahere non psumant[g]. Vices quoqz suas citationibus sniaꝝ ōnūciationibus dūtaxat exceptis: quas per alios valeāt exercere: nulli committere[h] possint: nisi hoc eis competierit ex beneficio lrarū[i]: sz nec[k] tunc nisi infra ciuitates seu dioce. in qbus ōputati fuerint ⁊ personis tñ que superius[l] sunt expresse. Ut aūt cōseruatores limites sibi tradite potestatis quos frequenter excedunt: metu[m] pene diligēter obseruēt: decernimus: vt si ō alijs quam de manifestis iniurijs ⁊ violentijs scienter[n] se ītromiserit: seu ad alia que iudicialē indaginez exigunt suam extenderint ptātem: eo ipso per vnum annum ab officio[o] sint suspensi[p]. Pars vo q hoc fieri procurabit: sniaz excōicatiōis incurrat[q]: a qua nō possit absolui: nisi ei quē sic fatigauit indebite: primo satisfaciat ītegraliter de expensis[r]. Officiuz aūt quorūcunqz[s] conseruatoꝝ ipso iure[t] quo ad non cepta negocia p obitum conceden tis volumus expirare[v]. Circa munera vero ⁊ expēsas assessores ac notarios ⁊ personas testimonij causa vocandas illa precipimus ī huiusmodi conseruatoribus per omnia obseruari: que in delegatis iudicibus cōstitutio a nobis super his edita[x] obseruanda decreuit. Quicquid autem contra p missa: vel coꝝ aliqō attētari ꝓtigerit: oio[x] decernimus irritū ⁊ inane.

I Anno. iiij.

Legati nō cardinales sine spāli mandato iure legatiōis beneficia conferre nō possunt: sed legati cardinales hoc bene possunt. Jo. an.

Officij nostri debitū remediis inuigilat subditorū: qr dum eoruz exercitimus onera: dū scādala remouemus: nos in eorum quiete quiescimus ⁊ fouemur ī pace[z]. Prouide presenti ōcreto statuimus: vt ecclesie romane legati[a] quantūcūqz plenam legationem obtineant: siue a nobis missi fuerint: siue suarum pretertu ecclesiarum[b] legationis[c] sibi vendicēt dignitatem: ex ipsius legationis munere conferē di beneficia nullam habeant potestatem[d]: nisi hoc alicui specialiter duxerimus indulgenduz. Nō in fratribus[b] nostris legatione[e] fūgētibus nolumus obseruari: quia sicut honoris prerogatiua[f] letantur: sic eos auctoritate fungi volumus amplioꝝ[g].

Item ēs quartus. s. ti. sancte cecilie presbytero cardinali apo. se. legato.

Legatus habet ordinariazz. de per mortem pape non expirat eius officium. h. d. Jo. an.

Edita. s. ō rescrip. statutū. in hoc q cōparātur alij ōlegati ⁊ cōseruatores lz discrepēt ī qn qz superiꝰ enarratis. s. qr canonicus ecclesie cathedralis potest esse delegatus sed non conseruator secūdo qr eius q ē mihi ꝓseruator: ꝓseruator eē nō possuz. tertio qr eius cui suz subiectus ecclesiastica vel temporali iurisditione cōseruator esse ñ possum. quarto qr cōseruator ñ subdelegat nisi fm formam hic positā. quinto qr cōseruator excedēs metas ptātis sue suspensus ē ab offō: hec patēt ex tertu. sertum addidi. s. in glo. idem in ō legato. septimū secūduz opi. in glo. vnde si.

y Dio. ergo sine aliq ope exceptiōis: ⁊ fa. qō viri. s. ō rescrip. c. i. ⁊ c. ti. statutum. in fi.

Officij nostri Et primo pōit Inno. proemium ad vicenda: vsqz ibi puide. scōo pōit statutū de legatis non cadialibus vsqz ibi: qō ī ffib ibi ponit de cardialibus vsqz in fi. Jo. an.

z Pace. ad hoc pemium concor. pemiuz huius li. ⁊ j. de resti. spol. frequens.

a Legati. tria genera legatorū distinguit h ō cre. ⁊ lz quo ad quedam nō sit ī illis īparitas: vt viri. s. de rescri. statutū. i. rñ. in glō. qr verbuz. tñ quo ad alia est īparitas. s. in excōicatos absoluēdo: vt. s. e. c. pe. ⁊ ī confirmationibus eremptoruz. s. e. li. de elec. si abbatem. ⁊ in cognoscēdo de causis eremptorū ⁊ illos puniēdo. j. de v. si. c. i. ⁊ in collatōib bñficiorum vt h. ⁊ qui dicantur esse legati ō latere: no. s. e. c. pe. ⁊ q cardinales dicantur esse de latere patet. j. cum dicit: quod in fratribus nostris ⁊c.

b Ecclīaꝝ suaꝝ. sicut cātuariesñ. ⁊ choraceñ. s. e. c. i. ⁊ ō ap. c. i. cum si.

c Legationis. q. d. si alio iure hoc eis ꝓpetet: legato illud nō ꝓuat.

d Ptātem. s. supra de sup. neg. pla. lrās. vbi legati q cardinales nō erant: vt ibi patet: ex suprascriptione bñficia conferunt: dic q illud fuit ex spāli mandato: ⁊ sic non dicit: sed concordat ei quod statim sequitur nisi hoc ⁊c. multa ergo licēt ex spāli demandatione que ex generali virtute legis non licent: de his vide supra. ti. prori. is cui. in fi.

e Fratribus nostris. no. qr cum papa promiscue de cardinalibus loqtur vocat illos fratres: si spāliter: ēpos cardinales vocat fratres: reliquos filios. supra de testi. licet. iij.

f Legatione. repete ecclesie romane: de qua supra tractauerat.

g Prerogatiua. cōcor. s. ti. prori. c. vl. §. i. ⁊ j. de priui. ne aliqui.

h Ampliori. vnde beneficia conferre poterunt: cum restitutione tamen ⁊ determinatione: quam habes. j. e. presenti: ⁊ c. se. sed qd dicis: pt ne legatus cardinalis conferre beneficia: quorum collatio deuoluta ē ad papā per latera. cōci. videt q sic: per decre. supra de pben. c. pe. vbi legat[o] tale

beneficium ꝯtulit dicebat ibi. Vin. ꝙ talis legatus hoc nõ poterat sine spe ciali mandato. 7 ideo ibi insisterat ipse legatus apud papã ꝙ illã collationem ꝯfirmaret: 7 sic faceret illã valere. Gof. ibi reprehẽdebat vin. 7 Inno. concor. ibi gof. 7 guil. in spe. ti. de legato. §. nunc tractemus. circa prin. q omnes dicunt ꝙ legatus de latere bene potest ꝯferre talia beneficia ꝑ pdictam decret. immo dicit gof. ꝙ illa ꝑcipue potest ꝯferre que fuit ad papã deuoluta: cui᷒ vices gerit in ꝓuincia allegabat et decr. ꝟ. co. dilectus. 7 ꝟ. de iurepatro. cũ dilectus. ꝑ hoc et bñ fac. ꝟ. eo. li. de elec. si abbatem. ij. rñso. vbi confirmat electiones quarum confirmatio spectat ad papã 7. j. de verbo. sig. c. i. i. rñso. ꝙ ergo petit ꝑdcã decre. pe. ille legatus ꝙ papa collationem ꝑ eũ factam ꝑsequeref benigno affectu intelligaf quo ad facti executionẽ q: legato non parebaf. Certum est ãt ꝙ legatus et õ latere nõ põt ꝯferre beneficia vacantia i curia sine spãli mandato. ut. j. de preben. l3 in fi. qõ intelligo infra mensem. ut eo. ti. statutũ. Et no. ꝙ vbi est legatus cardinalis in prouincia: vel alius habens spãle mandatum: possent tres cõcurrere in collatiõe bñficij. scilicet papa: legatus 7 ordinari᷒. 7 si apparet quis ꝑmo contulerit non est dubium: si vero non apparet quis primo ꝯtulerit: tene quod hẽs infra de prebendis. si a sede. Jo. an.

Legatos: qbus in certis prouincijs cõmittitur legationis officium vt ibidem euellant 7 dissipent[a] edificent atq3 plantent[b] prouinciarum sibi cõmissarum ad instar ꝓconsulum[c] ceterorũq3 ꝑsidũ qbus certe sunt decrete prouincie moderande: ordinarios reputantes[d]. Presenti declaramus[e] edicto commissum tibi a ꝑdece. nostro legationis officium nequaquam ꝑ ipsius obitum expirasse[f].

Bonifacius octauus.

Finita legatione expirant reseruatiões legatorum 7 omnis processus habitus sup illis: nisi tunc illa bñficia iam vacantia sint collata demum dicitur ꝙ pendẽte vna sua reseruatione in ecclesia collegiata vel de beneficio spectante ad collationem alicuius legatus in eadẽ ecclesia: uel bñficio spectante ad collationẽ eiusdem: aliam facere non põt: 7 quod fit cõtra predicta: irritum decernit. Jo. an.

Presenti declaramus edicto reseruationes quorumcunq3 beneficiorum ab apo. sede. legato. sue[g] legationis auctoritate factas: 7 decreta interposita super ipis: nec nõ denunciationes: ĩhibitiones: 7 processus quoslibet per eum uel ꝑ executores deputatos ab eo habitos circa ipsas: dummodo ad collationem[h] eorundem beneficiorum iam vacantium minime sit processum eo ipso ꝙ illius finitur[i] legatio: viribus penitus vacuari: nec executores eosdem posse vlterius bñficia taliter reseruata cõferre. Ceterum reseruationes huiusmodi ꝑ quas interdum prelati 7 ecclesie nimium oneranf restringere[k] cupientes: ꝓhibemus: ne postquam legatus in aliqua cathedrali vel collegiata ecclesia reseruationem aliquam duxerit faciendam aliam illa pendente[l] faciat aliquatenus in in eadem[m]. Nec etiam postquam alibi reseruauerit aliquod beneficium ad collationem ꝑtinens cuiuscunq3: aliud[n] quod ad illius[o] colla-

Legatos. Quo facit ꝑmittit 7 probat declaratiõis cãm. scdo declarat ibi ꝑnti. Do. Extrauagans fuit eiusdem clementis 7 icipiebat ex pte 7 approbat h decre. quod no. Jo. vij. q. i. sicut vir. 7. xxv. q. ij. igitur Jo. de eo in qõnibus suis in ꝑn. Inno. de offi. dele. l3 hosti. de resti. i inte. tum ex lris. 7. ꝟ. e. c. vlti. 7 Guil. in spe. e. ti. §. superest. ver. quid de sententia: 7. §. finitur. ver. pone ergo. 7. ver. se. 7 i sũma dicit ꝙ legat᷒ h3 ordinariã. Vñ p᷒ mortẽ pape nõ expirat ei᷒ offĩ. Et no. q: l3 decre. dirigaf legato cardinali: tñ indistincte loquif de oĩbus legatis et quo ifert postea solutionẽ ad ipsum legatum querẽtẽ: quod et patet ex eo quod infra dicit ceterorũq3 ꝑsidũ. l3 ergo quo ad qdã sit dr̃a iter eos: ut dixi. ꝟ. c. proxi. nõ tamen quo ad hoc: ut hic vides.

a Dissipent. vitia.

b Plantent. virtutes: 7 ista ꝓprie sunt ordinariorũ. ꝟ. de offi. or. c. i.

c Proconsulum. legatos cardinales equparat ꝓcõsulibus: reliquos presidibus. Nã procõsul est q ex ꝯsulibus ab imꝑatore ad regendam certam prouinciam mittif. Presides aũt illi dicunf qui cum non essent prius cõsules: mittebanf ad regimina prouiciarum. ff. de offi. ꝑsi. l. i. vbi de hoc. 7. l. ij. 7. ff. de offi. questo. l. i. §. ex his. vnde arguẽdo a noĩe legati cardinalis qui ex latere pape 7 ex consulibus suis: assistunt. n. sibi in secretis cõsilijs. ꝟ. e. lib. de elec. fundamenta. §. decet 7 qui mittuntur ad regendam prouinciam equiparantur ꝓcõsulibus. ꝟ. de senten. excommu. ad eminentiam. ff. de offi. procon. l. ij. Reliqui autem qui secretis consilijs non assistunt missi ad regendas ꝓuincias equiparantur presidibus: sed illi hñt ordinarium: ergo 7 isti.

d Reputantes. hic incipe constructum: nos reputantes legatos 7c. 7 merito dicuntur ordinarij: nec expirat eorum officium. faciunt. n. statuta perpetua. supra de loca. c. i. 7. ꝟ. e. ti. c. vlt. 7 adeuntur per querelam. ꝟ. e. ti. c. i. 7 de hoc. ii. q. vi. c. iij. Item habent imperium. ꝟ. e. li. de elec. si abbatem. ff. de offi. procon. 7. l. ideo. ad idem. co. ti. l. i. 7. ij. 7. C. de of. eius q vicem alt. iu. ob. l. i. 7. ij.

e Declaramus. nõ est ergo iuris noui ꝓmulgatoria sed veteris declaratoria. quod ergo dr̃ i predcã decr̃. tum ex lris. de resti. in inte. in ꝑn. cui et alex. successor ipsius anastasij officio legationis denuo in partibus illis fũgenti 7c. illud denuo determinat verbum cõmisit quod sequitur: nõ enim morte anastasij expirauerat legatio. no. tñ. Hof. i sũma istius tit. §. finitur. ꝙ morte pape l3 expiret legatio: nõ tñ iurisditio quo ad cepta. sed ne expirat legatio. ut. j. sequitur: nec mirum: legatus. n. pape dr̃ legatus sedis apo. sed sedes ipsa non moritur. xij. q. ii. liberti. ij. ꝟ. co. lib. õ rescrip. si gratiose. Et no. q: ista decre. nõ distinguit an ille legatus tpe mortis ingressus fuerat ꝓuinciam uel non vnde sicut i reliquis ordinarijs nõ inspicimus mortem constituentis: ita nec in isto. An autem vacante sede ecclesia cardinalium reuocare possit legatum forte cõiter a papa 7 a cardinalib᷒

deputatum. Ho. hosti. in ꝑdcã decre. tum ex lris. 7 Guil. i ꝑdcõ. §. finitur versi. sed nunquid. ꝙ ex magna 7 euidẽti cã hoc possent: alias hoc nõ debẽt. De potestate tñ cardinalium sede vacante: vide qõ dixi. j. de scisma. c. vno.

f Expirasse. idem habes de inquisitoribus heretice prauitatis. j. de here. ne aliquid. Joan. an.

Presenti. Sũt tres partes. prima in vno declarat. secũda circa duo restringit tertia decernit. secũda ibi cetex tertia ibi: qd. Do. ista decret. 7 sequens restringit generalem ptãtem legatorum circa beneficia ꝯferenda. de qua. ꝟ. eo. c. i. verum est tamen ꝙ primum dictum huius decr. declaratoriũ est iuris veteris ut in prin. patet hec decre. no. ꝑ hosti: ꝟ. eo. c. vlti. 7 per eũ 7 ꝑ her. ꝟ. õ iurepat. cum dilectus. 7 guil. in spe. e. ti. §. nunc tractemus. v. sed ecce. Jo. an.

g Sue legationis. quasi si ex spãli. auctoritate sibi tradita a papa hoc faceret tunc secus: ad hoc. j. õ prebẽ. hi qui. ij. rñ. no. q: si legatus nõ cardinalis non põt ꝯferre bñficia vacantia iure legationis. ꝟ. e. c. i. multo minus ergo posset reseruare: i cardinalibus habet locum hec decre.

h Ad collationẽ. ergo n̄ sufficit quod vacauerint: nisi priorũ beneficiorum vacãtiũ sit fcã collatio: 7 e si. j. de ꝯces. preben. c. vlti. vbi non sufficit ꝙ beneficia vacauerint: 7 ꝙ ab executorib᷒ fuit petitum ut illa ꝯferent si ipsorum nõ fuerit fcã collatio imo habuit locum reuocatoria

i Finitur. hoc potest eẽ multis modis: puta q: datus fuit legatus ad tps: finito tpe finita ẽ legatio. ꝟ. de of. dele. de causis. Item qñ reuocat᷒ est. ff. de iudi. l. iudicium. item qñ egressus est legationem aĩo non redeundi. legationem ideo dixi q: si esset egressus vnam ꝓuinciam is qui est legatus in pluribus: ex quo nõ est egressus legationem: adhuc non expirauit eius iurisditio. ꝟ. e. ti. nouit: sic. n. legatus in qualibet parte legationis existens iurisditionem exequitur: sicut eps i qualibet pte dio. j. ti. proxi. cum eps. Item finitur legatio ꝑsonalis morte ipsius legati non tamen morte ꝯstituentis. ꝟ. c. proxi. ꝑsonalis ideo dixi: q: si esset realis: puta que competeret dignitati: nõ expirasset morte legati: ut. ꝟ. e. c. i. 7. ꝟ. õ offi. dele. qm̃ abbas. 7 quod supra dixi his modis legationem finiri: dic virum in sui persona 7 quo ad non cepta per delegatos: sed si quas causas cõmisisset: 7 res non eẽt integra: durat finito eius officio illius delegati ptãs. ꝟ. e. c. vlti. Et ẽ mirabile: q: iurisditio delegati a legato bene perpetuaf per citationẽ 7 alium iudicialem actum: sed nonficatio inhibitio 7 decretum nõ ꝑpetuauit iurisditionem executoris hoc 7 alios processus facientis: sed reseruationes beneficiorum sunt odiose ꝑpter duo: q: per eas datur via ad vacaturas: 7 q: preiudicant ordinarie ptãti: igitur sunt restringende. sed ptãs executorum datorum a papa super gratia facta et re integra: 7 super facienda re non integra: bene perdurat post mortem pape: q: papa potest ius ad vacaturas dare: sed non sic legatus. ꝟ. e. ti. ꝑri. si super gr̃a 7. j. de preben. si cui. in fi. bene ergo potest donec durat in officio impedire ordinarium in conferendo: sed finito officio non: ut hic.

k Restringere. cãm huic edicto 7 ei qõ dr̃. j. c. pri. dare potuit cardinalis sancte marie noue: q in pluribus prouincijs legationis papali fungẽs officio oẽs dignitates ꝑsonatus 7 beneficia in legatione sua vacantia sue collatiõi reseruauit: restricta est ergo hodie eorum potestas ut infra patet.

l Pendente. illa igitur sublata: puta mortuus: uel ꝑ sutam debito modo exclusus est is pro quo fcã erat reseruatio: uel iam consecutus est prebendam: uel reuocauit legatus reseruationẽ: tũc bene põt in ecclesia eadẽ facere aliã: q: illa nõ pẽdet. si vero illa pendet aliã non põt facere: sic 7 pendente dilatione quiescit officium iudicis. C. de dila. siue pars. ꝟ. de ap. significante. 7 sic pendente lite ꝯ vnũ electum non põt ali᷒ eligi: qõ dic ut. j. ut lit. pẽdente. c. i. 7. ij. sic 7 attentata pẽdente appel. reuocanf per modũ attẽtati: qõ dic: ut. j. de ap. non solum. sic 7 is q ꝯtulit alicui beneficiũ pendente termino acceptationis: non põt illud alij ꝯferre: ut. j. õ preben. si tibi absenti. 7 sic pendente negocio reseruationis delegatus nõ subdelegat cãm nisi de recusatoris assensu: ut. ꝟ. de offi. dele. iudex. ij. rñso sic 7 accusatus pendente accusatione nõ promoueaf. ꝟ. de accusa. omnipotens. nec testificatur quod dic ix. ꝟ. de testi. c. vlt.

m In eadẽ. q: ista lr̃a non distinguit: nõ curo an illa beneficia spectent ad collationem vnius an diuersorum ex quo. n. sunt in eadẽ ecclesia siue eijdem siue diuersi habeant ꝯferre pendente vna reseruatione non fiet alia.

n Aliud. etiam in alia ecclesia: 7 sic differt a proximo dicto.

o Illius. pone reseruauit legatus beneficium quod spectat ad collationem episcopi: ac reseruatione pendẽte reseruat aliud quod spectat ad collationem ipsius

episcopi ⁊ alterius: nunqd valet reseruatio sibi: credo q̃ nõ: qz licet spectet ad collationem alterius tñ ⁊ illius. ⁊ est si. quod viri. s. de rescrip. statutum. §. cum eo in glo. ii. ⁊ qui iurat nõ suũ esse: iurat ẽt sibi cõe non esse. ff. de ver. sig. pupillus. §. vlti. ad hoc. ff. de leg. iij. l. si qs seruos. vbi testatore legãte seruos suos. ⁊ q̃ totum ⁊ qui in pte sui sunt: legati esse videntur: nec ob. j. de preben. cũ illis in fi. qz illõ induxit intẽtio pape q̃ illam solum grauare intendebat ut ibi viri in vlt. glo. nec ob. qõ diri. s. de rescrip. cũ aliquibus qz similitudo ⁊ idẽtitas ratõis illud inducit ut ibi diri.

a ¶ Premissa. oia comprehẽdit: ad idem. s. de rescrip. olim si igitur finita legatione executor ꝓferat uel pfessus faciat nõ tenet: ut in. i. trñso. ⁊ idem in sequentibus casibus: ut in prin. viri.

De liberatione. Sunt due partes principales. secunda ibi: phibemus. ⁊ prima pars facit duo. primo ponit p̃ hibitionem in quadruplici specie. scõo decretum ibi: decernẽtes. scõa facit quattuor. primo ponit phibitionẽ in quadruplici specie secundo eius cãz ibi: cuz p̃ hoc: tertio decernit ibi: Nos. n. quarto prorogat ibi volentes. Do.

b ¶ Ecclesias. tolle quod est. j. sue ordinationi ꝛc. ⁊ conferre ecclesiam ẽ cõferre ipsam principalem dignitatem de ecclesia: puta epatum: plebaniam: abbatiam. prioratum: uel his similia. ⁊ has hic phibet conferri: nõ tñ prohibet canonicatus ipsarum ecclesiarũ conferri per legatos: quod ex his patet que sequuntur.

c ¶ Electionis. aduerte: iam vidi de facto hanc qõnem. legat⁹ cõtulit plebaniam que ad collationem epi spectabat: quereba-tur an collatio eius teneret: et dicebant quidaz q̃ sic per hanc lkam: ex quo non p̃ viam electionis: sed collationis assumitur ibi prelatus. sed hoc non est verum: qz ista littera que ẽ via electionis loquit tñ in prelaturis cathedralium ecclesiarum loquitur. q. d. archidiaconatuz in ecclesia cathedrali legatus conferre non poterit: si ista duo cõcurrunt: q̃ ille archidiaconatus sit maior dignitas post episcopuz. ⁊ qõ p̃ viam electionis archidiacon⁹ ibi assumat. sed si vtrũqz uel alterum desijt tunc legatus illum conferre poterit vnde nõ sine mysterio sic diuisim summaui intellectũ: ad hoc facit quod seqtur sue ordiatiõi. ⁊ c. nec ob. j. neqz aliquod quomin⁹. ⁊ c. qz ⁊ sine illa clausula satis erat prohibitum p̃ precedentia: ⁊ ibi sic locutus ẽ: pro eo q̃ id ut plurimum euenit: ⁊ põt etiã respicere qõ hic dicit de dignitatib⁹ cathedralũ ecclesiarũ maioribus post epos: sed cũ maioritas ꝓsideret circa multa: ut circa ordinẽ fm quez archipresbyter est maior archidiacono: circa administrationem fm quam econuerso. ⁊ circa alia que no. s. de rescrip. sedes. de qua maioritate intelligimus: dic q̃ de maioritate prelationis loquit: in qua lz inspicienda sit ꝓsuetudo: dicim⁹ tñ ẽ iure archidiaconum precesse: is ergo qui preest post epm capitulo conuocat capitulum. ⁊ similia facit. hac prohibitione inclusus est.

d ¶ Interponat. no. q̃ ordinarius ad quẽ collatio uel electio nõ spectat non põt inhibere electoribus ne eligãt: ẽt si sit legatus de latere: multo minus inferior. s. de resti. in integ. c. ij. vbi de hoc.

e ¶ Prohibem⁹. declarat no. p̃ Inno. ⁊ ho. ⁊. s. de of. ẽlegati ex parte. io. an.

f ¶ Specie. hic genus ⁊ species parificant: interdũ differũt: quod dic ut. xxiij. di. q̃q̃. s. de offi. ordi. si sacerdos.

g ¶ Cuicũqz. uel qbuscũqz: ut in vna pson̄a prohibitũ censeat in pluribus repetitum cum eadẽ subsit rõ. ad idem. s. eo. li. de elec. c. pe. in prin. ⁊ ad hoc de pe. dis. iij. adhuc instant. reui. di. cũ ad verum. vñ nõ poterit resignationẽ cõmittere vni q̃ recipiat: ⁊ alteri q̃ demum conferat: qz qua rõne cõmittendo hec eidẽ da tionez p̃tineat q̃z diu reseruatio pẽdet alteri⁹: sibi quoquomodo reseruet. ¶ Quicquid autem contra premissa[a] ꝓtigerit attentari: eo ipso viribus nõ subsistat. Idem.

¶ Cathedrales vel regulares vl' collegiatas ecclesias legati reseruare vel conferre nõ possunt. Idem i dignitatibus ecclesiarũ cathedralium que sunt maiores post episcopos: si ipsarum prelati per electionem debẽt assumi: ⁊ cõtra hoc fcm̃ est irrituz. Scõo dr̃ q̃ legatus non põt alicui cõmittere q̃ recipiat resignationẽ bñficij ⁊ postea illud conferat: ⁊ contra factum vel faciendũ decernit irritum. io. an.

De liberatione prouida duximus inhibendum: ne aliquis apostolice sedis legatus quantũcũqz legationem obtinere plenariam dignoscatur: cathedrales vel regulares aut collegiatas ecclesias[b] seu ipsarum ecclesiarum cathedralium dignitates: ad quas hi qui preficiuntur eisdez maiores in earum capitulis post episcopos existentes habent p̃ viam electionis[c] assumi: sue ordinationi: collationi: prouisioni: electioni: aut dispositioni quomodocũqz reseruet: nec de ipsis ordinandis: ꝓferendis: vel disponendis: se aliquatenus intromittat: neqz aliquod. quominus hi ad quos pertinuerit eligere aut postulare libere valeant cum vacabunt obstaculum quomodolibet iterponat[d]. ¶ Decernentes qcquid ꝓtra hoc actum extiterit eo ipso irritum ⁊ inane. ¶ Prohibemus[e] insuper ne legatus ipse in genere aut in specie[f] cuicunqz[g] ꝓcedat vt ab his qui beneficia infra legationem eiusdem habentes: ea in illius manibus voluerint libere resignare: ipsoruz resignatione recepta: illa valeat idoneis ꝓferre pso nis. ¶ Cuz per hoc aperiri posset via ꝓtra lateran.[h] ꝓcilium ad beneficia vacatura. ¶ Nos enim cõcessionem quam cõra hoc ꝓtigerit attentari: ⁊ quicquid ex ea vl' ob eã secutum extiterit: nullam p̃rsus habere statuimus roboris firmitatez. ¶ Volentes non solum ad futura: sed etiam ad preterita ⁊ adhuc pẽdentia[i] negocia hoc extendi.

Idem.

¶ Collatio legati p̃ taciturnitatez prioris beneficij viciatur. h. d. zen.

Collatio beneficij per legatũ[l] sed. apo. tibi facta nullius momẽti existit: si in ea non fuerit habita mentio[k] de alio beneficio: quod primitus obtinebas.

Rubrica de officio ordinarij.

Anno. iiij. in conci. lugdunensi.

¶ Archiep̃s non potest sibi ꝓstituere officiales in dioc. suffraganeorum suorum: etiaz pro futuris causis per ap. deuoluendis ad ipsum: nisi de consuetudine hoc habeat: ⁊ tunc etiam tales officiales inhibere non possunt p̃rusquaz fuerit appellatum. Secundo dicitur q̃ do nec archiepiscopus de facili potest haberi officialis eius suffraganeuz excommunicare suspendere vel interdicere nõ potest p̃pter ordinis episcopalis reuerentiam. hoc dicit in summa. Io. and.

Romana ecclesia: ⁊ infra. Prohibem⁹ quoqz ne Remensis[l] archiep̃s in dioce. suffraganeorum suorum foraneos[m] officiales ꝓstituat: quia cuz metropolitani ne suoz suffraganeorũ ingrediantur[n] dioce. vt in eis aucto rez via ad vacaturas: eadem ratiõe ꝓmittẽdo ẽ diuersis. ⁊ iste est casꝰ spãlis quo possum per me qõ nõ p̃ alium. ẽ regulaz. j. de reg. iu. potest. ubi hũc ⁊ quosdam alios numeraui: legatus. n. bñ potest resignationẽ bñficij recipere: ⁊ postea illud bñficiũ vacãs ꝓferre. sed hãc ꝓmissionem nõ pot' facere facilius. n. per hunc modũ fieret fraus ad vacaturas q̃ p̃ illum: ⁊ ẽ si. expssum. s. de ꝓcess. pben. ꝓstitutus. vbi nõ pt alicui epssp̃aliter ꝓmittere q̃ ꝓferat certum bñficium cũ vacabit. lz cũ vacauerit posset illud ꝓferre: puto tñ q̃ legat⁹ bene possit ꝓmittere alicui qõ recipiat resignationem alicui⁹ bñficij: ⁊ recepta resignatiõe cũ beneficiũ vacat: bñ posset eidez ul' alteri cõmittere qõ illud beneficiũ ꝓferat: ⁊ p̃ hãc dec. attentari posset q̃ lz eps posset general'r tradere ptãtem officiali vel vicario suo ꝓferẽdi bñficia vacatura. s. de offi. vi. c. vlt. ñ tñ alteri quez officialẽ constitueret.

h ¶ Lateranen. s. de cõcess. preben. nulla.

i ¶ Pẽdẽtia. q. d. sic ẽ ꝓstõ nõ respiciebat preterita: ita nec pendentia sed p̃rogatiõe eaz certendi voluit adtrãqz: de ẽ vide. s. de elec. lz. canõ.

Collatio. Non diuiditur qz breue est

l ¶ Legatum. cardinalem: qz alius iure legatiõis ꝓferre nõ potest. s. eo. c. i. in fi. nisi ex spãli potestate: ut ibi.

k ¶ Mẽtio. qd vices si legatus p̃prio motu: ⁊ ẽ expmit in lr̃is ꝓcessionis ꝓferẽ mihi bñficiuz bñti aliud de illo mentione ñ fcã: nũqd valebit collatio sicut ⁊ valet eo casu si papa contulisset. j. de pben. si motu p̃prio: vt q̃ non. qz papa nõ est ligatus legibus sicut legat⁹. C. de leg. digna vor. de ꝓcess. pben. p̃posuit. vñ aliud in papa: aliud i legato. sed ẽriũ credo sicut. n. si ordinari⁹ mihi bñtu bñficiuz ꝓfert aliud: bñ tenz collatio hoc tacito: licet vtrunqz retinere nõ possiz: ut in cle. de of. or. c. ii. q̃ in hoc reprobat qõ ẽ no. archi. sic ⁊ si legatus ꝓferat tenebit collatio: non tñ vtrunqz pp̃ hoc potero retinere: ⁊ fa. s. de rescrip. gfa. hoc ergo ꝛẽdit dec. q̃ sic i petrans bñficiũ a papa tenet de bñficio qõ hz q̃tũcũqz modicũ sit illud: facere mẽtionẽ: sic ⁊ ipetrãs a legato: alꝯ ñ valebit collatio: qz impetratio est surrepticia: vbi vero nõ ipetrauit sz legatus contulit; i quo peccauit ille cui facta est collatio: certe i nullo: vnde credo tenet. sic video q̃ impetrationẽ impedit facti possessio collorata. si de illa non fit mentio. s. de cõcess. preb. cum nostris. collationem non impedit. j. de preben. lz episcopus.

Romana. Sunt qnqz ptes fm. Io. mo. primo ponit prohibitionẽ: secunda ibi. ne p̃ eo. solut oppositionẽ illt⁹ phibitiõis. tertio ibi: qz i cãis rationẽ solutiõis subijẽ. q̃rto ibi officiales. q̃ dã limitationẽ officialib⁹ remẽsibus iniungit. qnto ibi: ⁊ hoc ad alios officiales extendit. sed dicit Io. an. q̃ plus sibi placet ut sint due ptes. Do.

l ¶ Remen. idem de alijs. ut in fi.

m ¶ Foraneos. qz foris in dioc. ꝓstituebant: qõ archiep̃s facere non põt: qz i diocesi sui suffraganei ꝛc. ut. j. sequit. uel foraneos. i. q̃ foz teneãt de ver. si. forus. uel foraneos: qz de foris veniũt ut aduene uel peregrini dicantur: quoz sunt reprobata iudicia. ij. q. vi. peregrina. ⁊ c. se. Io. an.

n ¶ Ingrediant. qũo ergo visitabunt ⁊ p̃curationẽ recipiẽt. ⁊ sic est. ẽ. s. de rescrip. cũ ex officij. de censi. sopite. ⁊ c. nuper. ⁊ j. eo. ti. romana. ⁊ c.